

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 57

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 60

3 marca 2017

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/352 z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiające ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/353 z dnia 15 lutego 2017 r. zastępujące załączniki A i B do rozporządzenia (UE) 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego 19
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/354 z dnia 15 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/936 w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu 31
- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/355 z dnia 15 lutego 2017 r. w sprawie pewnych procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony 59

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244(1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

PL

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

★ Zmiany do załączników do Konwencji z Lugano z dnia 30 października 2007 r.	63
---	----

Sprostowania

★ Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz.U. L 84 z 31.3.2016)	65
---	----

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/352

z dnia 15 lutego 2017 r.

ustanawiające ramy w zakresie świadczenia usług portowych oraz wspólne zasady dotyczące przejrzystości finansowej portów

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Potrzebne jest pełne połączenie portów w płynne łańcuchy transportowe i logistyczne, aby przyczynić się do wzrostu i efektywniejszego wykorzystania i funkcjonowania transeuropejskiej sieci transportowej i rynku wewnętrznego. Wymaga to nowoczesnych usług portowych, które przyczyniają się do efektywnego wykorzystania portów oraz stworzenia klimatu sprzyjającego inwestycjom na rzecz rozwoju portów zgodnie z obecnymi i przyszłymi wymaganiami transportowymi i logistycznymi.
- (2) Porty przyczyniają się do długofalowej konkurencyjności europejskiego przemysłu na rynkach światowych, zapewniając dodatkową wartość i nowe miejsca pracy we wszystkich regionach przybrzeżnych Unii. W celu sprostania wyzwaniom, przed którymi stoi sektor transportu morskiego oraz poprawy efektywności i trwałości łańcucha transportowego i logistycznego istotne jest, aby działania dotyczące uproszczenia administracyjnego określone w komunikacie Komisji z dnia 23 maja 2013 r. zatytułowanym „Porty: motor wzrostu” były wdrażane razem z niniejszym rozporządzeniem.
- (3) W swoim komunikacie z dnia 3 października 2012 r. zatytułowanym „Akt o jednolitym rynku II – razem na rzecz nowego wzrostu gospodarczego” Komisja przypominała, że atrakcyjność transportu morskiego uzależniona jest od dostępności, efektywności i niezawodności usług portowych oraz konieczności rozwiązania kwestii dotyczących przejrzystości finansowania publicznego i opłat portowych, jak również działań na rzecz uproszczenia formalności administracyjnych w portach, a także przeglądu ograniczeń dotyczących świadczenia usług w portach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 12.11.2013, s. 111.⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 15.4.2014, s. 57.⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 23 stycznia 2017 r.

- (4) Ułatwienie dostępu do rynku usług portowych oraz wprowadzenie przejrzystości i autonomii finansowej portów morskich poprawi jakość i efektywność usług świadczonych na rzecz użytkowników portu, jak również przyczyni się do stworzenia klimatu bardziej przychylnego dla inwestycji w portach, tym samym pomagając zredukować koszty dla użytkowników transportu oraz przyczyniając się do promowania żegluga morskiej bliskiego zasięgu i lepszej integracji transportu morskiego z transportem kolejowym, żegluga śródlądową i transportem drogowym.
- (5) Uproszczenie procedur celnych może przynieść portom morskim znaczne korzyści gospodarcze pod względem konkurencyjności. Aby propagować uczciwą konkurencję i zmniejszyć formalności celne, ważne jest, aby właściwe organy państw członkowskich przyjęły właściwe i skuteczne podejście oparte na ocenie ryzyka. W tym kontekście Komisja powinna rozważyć potrzebę przyjęcia odpowiednich środków na rzecz zmniejszenia formalności sprawozdawczych w portach morskich i na rzecz zwalczania nieuczciwej konkurencji.
- (6) Ustanowienie jasnych ram dla przejrzystych, sprawiedliwych i niedyskryminacyjnych przepisów związanych z finansowaniem infrastruktury portowej i usług portowych oraz pobieraniem opłat za korzystanie z tej infrastruktury i za świadczenie tych usług odgrywa podstawową rolę w zapewnianiu, by własne strategie handlowe i plany inwestycyjne portów oraz, w stosownych przypadkach, ogólne ramy krajowej polityki dotyczącej portów były w pełni zgodne z regułami konkurencji. Przejrzystość stosunków finansowych pozwoli w szczególności na sprawiedliwe i skuteczne kontrolowanie pomocy państwa, czyli przyczyni się do zapobiegania zakłóceniom w funkcjonowaniu rynku. W związku z tym w konkluzjach Rady z dnia 5 czerwca 2014 r. wezwano Komisję do rozważenia kwestii wytycznych dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do portów morskich w celu zapewnienia uczciwej konkurencji i stabilnych ram prawnych w zakresie inwestycji portowych.
- (7) Zdecydowana większość unijnego ruchu morskiego przechodzi przez porty morskie transeuropejskiej sieci transportowej ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013⁽¹⁾. Aby osiągnąć cel niniejszego rozporządzenia w sposób proporcjonalny bez nakładania niepotrzebnych obciążeń na inne porty, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do portów morskich transeuropejskiej sieci transportowej, z których każdy odgrywa znaczącą rolę w ramach europejskiego systemu transportowego, ponieważ albo obsługuje więcej niż 0,1 % całkowitego unijnego frachtu lub całkowitej liczby pasażerów, albo poprawia dostępność regionalną obszarów wyspiarskich lub peryferyjnych. W niniejszym rozporządzeniu należy jednak umożliwić państwom członkowskim podjęcie decyzji o tym, czy stosować niniejsze rozporządzenie do portów morskich kompleksowej sieci znajdujących się w regionach najbardziej oddalonych. Państwa członkowskie powinny też mieć możliwość wprowadzenia odstępstw w celu zapobiegania nakładaniu nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych na te porty morskie kompleksowej sieci, których roczny poziom ruchu towarowego nie uzasadnia pełnego stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (8) Usługi pilotażowe wykonywane na pełnym morzu nie mają bezpośredniego wpływu na efektywność portów, ponieważ nie są wykorzystywane do bezpośredniego wejścia do portu i wyjścia z portu, a zatem nie powinny zostać objęte niniejszym rozporządzeniem.
- (9) Niniejsze rozporządzenie nie powinno w żaden sposób naruszać przepisów regulujących system praw majątkowych w państwach członkowskich stosowanych do portów morskich i powinno dopuszczać różne struktury portów w państwach członkowskich.
- (10) Niniejsze rozporządzenie nie narzuca konkretnego modelu zarządzania portamiorskimi i w żaden sposób nie wpływa na kompetencje państw członkowskich w zakresie świadczenia, zgodnie z prawem unijnym, niegospodarczych usług świadczonych w interesie ogólnym. Możliwe są różne modele zarządzania portami, pod warunkiem że przestrzegane są ramy świadczenia usług portowych oraz wspólne przepisy dotyczące przejrzystości finansowej zawarte w niniejszym rozporządzeniu.
- (11) Zgodnie z ogólnymi zasadami zawartymi w Traktatach, dostawcy usług portowych powinni mieć swobodę świadczenia swoich usług w portach morskich objętych niniejszym rozporządzeniem. Powinna jednak istnieć możliwość nałożenia pewnych warunków korzystania z tej swobody.
- (12) Niniejsze rozporządzenie nie powinno ograniczać podmiotu zarządzającego portem lub właściwego organu w tworzeniu systemu pobierania opłat, jeżeli opłaty za korzystanie z infrastruktury portowej uiszczane przez operatorów statków lub właścicieli ładunków są przejrzyste, w szczególności łatwe do zidentyfikowania, a także niedyskryminacyjne i przyczyniają się do utrzymania i rozwoju infrastruktury i urządzeń usługowych oraz świadczenia usług niezbędnych do przeprowadzania lub ułatwiania operacji transportowych na terenie portu i na drogach wodnych zapewniających dostęp do tych portów, które podlegają kompetencji podmiotu zarządzającego portem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1315/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie unijnych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej i uchylające decyzję nr 661/2010/UE (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 1).

- (13) W interesie efektywnego, bezpiecznego i przyjaznego dla środowiska zarządzania portem podmiot zarządzający portem lub właściwy organ powinien mieć możliwość wymagania od dostawców usług portowych wykazania, że spełniają minimalne wymogi niezbędne do realizacji usługi w odpowiedni sposób. Te minimalne wymogi powinny być ograniczone do wyraźnie określonego zbioru warunków, o ile te wymogi są przejrzyste, obiektywne, niedyskryminacyjne, proporcjonalne i adekwatne do świadczenia usługi portowej. Zgodnie z ogólnymi celami niniejszego rozporządzenia minimalne wymogi powinny przyczyniać się do wysokiej jakości usług portowych i nie powinny wprowadzać barier rynkowych.
- (14) Ważne jest, aby wszyscy dostawcy usług portowych – na wniosek podmiotu zarządzającego portem – wykazali się zdolnością do obsługi minimalnej liczby statków oraz udostępnienia niezbędnego personelu i wyposażenia. Powinni stosować odnośne przepisy i zasady, w tym obowiązujące prawo pracy oraz obowiązujące układy zbiorowe i wymogi danego portu w zakresie jakości.
- (15) Przy określaniu, czy dany dostawca usług portowych spełnia wymogi dobrej reputacji, właściwy organ lub podmiot zarządzający portem powinien rozważyć, czy istnieją ważne argumenty podważające wiarygodność dostawcy usług portowych, takie jak wyroki skazujące lub sankcje za poważne przestępstwa lub poważne naruszenia obowiązującego prawa Unii i prawa krajowego.
- (16) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania wypełniania obowiązków w dziedzinie prawa socjalnego i prawa pracy w celu realizacji świadczenia usług portowych w danym porcie.
- (17) Państwa członkowskie powinny informować Komisję przed podjęciem jakiejkolwiek decyzji o nałożeniu wymogu bandery dla statków używanych głównie do czynności holowania i cumowania. Taka decyzja powinna być niedyskryminacyjna, powinna być oparta na przejrzystych i obiektywnych przesłankach i nie powinna wprowadzać nieproporcjonalnych barier rynkowych.
- (18) W przypadku gdy wymagana jest zgodność z minimalnymi wymogami, procedura przyznawania prawa do świadczenia usług portowych, powinna być przejrzysta, obiektywna, niedyskryminacyjna i proporcjonalna oraz powinna umożliwiać dostawcom usług portowych terminowe rozpoczęcie świadczenia przez nich usług portowych.
- (19) Ponieważ porty zajmują ograniczone obszary geograficzne, liczba dostawców usług portowych może w niektórych przypadkach podlegać ograniczeniom związanym z niedoborem dostępnej powierzchni lądowej lub terenów przybrzeżnych, z charakterystyką infrastruktury portu lub charakterem ruchu portowego lub też koniecznością zapewnienia prowadzenia działań w porcie w sposób bezpieczny, chroniony i zrównoważony środowiskowo.
- (20) Wszelkie ograniczenie liczby dostawców usług portowych powinno być uzasadnione jasnymi i obiektywnymi powodami i nie powinno wprowadzać nieproporcjonalnych barier rynkowych.
- (21) Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ powinien opublikować zamiar przeprowadzenia procedury selekcji w odniesieniu do świadczenia usług portowych, w tym w internecie oraz, w stosownych przypadkach, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Taka publikacja powinna zawierać informacje o procedurze selekcji, terminie składania ofert i odpowiednich kryteriach udzielenia zamówienia oraz informacje na temat sposobu, w jaki można uzyskać dostęp do odpowiednich dokumentów niezbędnych do przygotowania wniosku.
- (22) Aby zapewnić przejrzystość i równe traktowanie, wszelkie zmiany warunków zamówienia w trakcie jego obowiązywania, które spowodowałyby, że charakter tego zamówienia w sposób istotny odbiegałby od pierwotnego zamówienia, i które tym samym mogą wskazywać na wolę ponownego negocjowania przez strony podstawowych ustaleń tego zamówienia, należy uznać za udzielenie nowego zamówienia.
- (23) Niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać prawa państw członkowskich do nakładania obowiązku świadczenia usługi publicznej w odniesieniu do usług portowych.
- (24) Unia ma wiele portów morskich o różnych modelach organizacji usług portowych. Dlatego nałożenie jednolitego modelu nie byłoby właściwym rozwiązaniem. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ powinien mieć możliwość ograniczenia liczby dostawców danej usługi portowej, w przypadku gdy jest to uzasadnione z co najmniej jednego powodu.

- (25) Art. 34 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE ⁽¹⁾ stanowi, że zamówienia mające na celu umożliwienie prowadzenia pewnego rodzaju działalności nie podlegają tej dyrektywie, jeżeli państwo członkowskie lub podmioty zamawiające mogą wykazać, że w państwie członkowskim, w którym taka działalność jest realizowana, podlega ona bezpośrednio konkurencji na rynkach, do których dostęp nie jest ograniczony. Do ustalenia tego, czy ma to miejsce, należy zastosować procedurę określoną w art. 35 dyrektywy 2014/25/UE. W konsekwencji, jeżeli w drodze tej procedury zostanie ustalone, że dany sektor lub podsektor portu wraz z jego usługami portowymi bezpośrednio podlega takiej konkurencji, właściwe jest, że nie powinien on wówczas podlegać przepisom określającym ograniczenia dostępu do rynku na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (26) Z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma odstępstwo dotyczące rynku konkurencyjnego, każdy zamiar ograniczenia liczby dostawców usług portowych powinien być ogłaszany z wyprzedzeniem przez organ zarządzający portem lub właściwy organ i powinien być w pełni uzasadniony, aby dać zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia swoich uwag.
- (27) Jeżeli podmiot zarządzający portem lub właściwy organ świadczy usługi portowe samodzielnie lub za pośrednictwem prawnie odrębnego podmiotu, nad którym sprawuje bezpośrednio lub pośrednio kontrolę, należy przyjąć środki, mające na celu uniknięcie konfliktów interesów oraz zapewnienie uczciwego i przejrzystego rynkowego dostępu do usług portowych, w przypadku gdy liczba dostawców usług portowych jest ograniczona. Środki takie mogłyby, między innymi, przyjąć formę powierzenia podjęcia decyzji o ograniczeniu liczby dostawców usług portowych odpowiedniemu krajowemu organowi, który jest niezależny od podmiotu zarządzającego portem lub od właściwego organu.
- (28) Możliwość nałożenia minimalnych wymogów i ograniczenia liczby dostawców usług portowych, którą nadal dysponują państwa członkowskie, nie powinna uniemożliwić im zapewnienia nieograniczonej swobody świadczenia usług w ich portach.
- (29) Procedura selekcji dostawców usług portowych powinna być niedyskryminacyjna, przejrzysta i otwarta dla wszystkich zainteresowanych stron i jej wyniki powinny być podawane do wiadomości publicznej.
- (30) Jedynym uzasadnieniem dla odwołania się do obowiązków świadczenia usługi publicznej, prowadzącej do ograniczenia liczby dostawców usług portowych, powinien być interes publiczny polegający na zapewnieniu osiągalności usług portowych dla wszystkich użytkowników, dostępności usług portowych przez cały rok, przystępności cenowej usług portowych dla określonej kategorii użytkowników, ochrony, bezpieczeństwa lub zrównoważenia środowiskowego działań w porcie oraz spójności terytorialnej.
- (31) Podczas gdy obowiązki świadczenia usługi publicznej są określane i nakładane przez organy krajowe, ogólny obowiązek nakładany na porty przepisami unijnymi lub krajowymi i dotyczący przyjmowania jakichkolwiek statków fizycznie zdolnych do wpłynięcia i cumowania bez dyskryminacji lub utrudniania nie powinien do celów niniejszego rozporządzenia być rozumiany jako obowiązek świadczenia usługi publicznej.
- (32) Niniejsze rozporządzenie nie powinno wykluczać przyznawania przez właściwe organy rekompensaty za działania podjęte w celu spełnienia obowiązków świadczenia usługi publicznej, pod warunkiem że taka rekompensata jest zgodna z obowiązującymi przepisami w zakresie pomocy państwa. W przypadku gdy obowiązek świadczenia usługi publicznej kwalifikuje się jako usługa świadczona w ogólnym interesie gospodarczym, należy zapewnić zgodność z decyzją Komisji 2012/21/UE ⁽²⁾, z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 360/2012 ⁽³⁾, jak również przestrzeganie komunikatu Komisji z dnia 11 stycznia 2012 r., zatytułowanego „Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych”.
- (33) W przypadku gdy istnieje wielu dostawców usług portowych, podmiot zarządzający portem lub właściwy organ nie powinien wprowadzać dyskryminacji pomiędzy dostawcami usług portowych, w szczególności nie powinien uprzywilejowywać przedsiębiorstwa lub podmiotu, w których posiada interes.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2012/21/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8).

- (34) Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ powinien mieć możliwość podjęcia decyzji o tym, czy świadczyć usługi portowe samodzielnie czy powierzyć świadczenie takich usług bezpośrednio operatorowi wewnętrznemu. W przypadku ograniczenia liczby dostawców usług portowych świadczenie usług portowych przez operatorów wewnętrznych powinno ograniczać się tylko do portu lub portów, w którym(-ych) ci operatorzy wewnętrzni zostali wyznaczeni, z wyjątkiem przypadków gdy zastosowanie ma odstępstwo dotyczące rynku konkurencyjnego.
- (35) Państwa członkowskie powinny zachować uprawnienia do zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony socjalnej personelowi przedsiębiorstw świadczących usługi portowe. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na stosowanie przepisów socjalnych i prawa pracy państw członkowskich. Należy wyjaśnić, że w przypadku gdy dyrektywa Rady 2001/23/WE ⁽¹⁾ nie ma zastosowania – gdy zawarcie umowy o świadczenie usługi portowej powoduje zmianę dostawcy usług portowych – podmiot zarządzający portem lub właściwy organ powinien mieć mimo wszystko możliwość wymagania, aby prawa i obowiązki odchodzące dostawcy usług portowych wynikające z umowy o pracę lub ze stosunku pracy i istniejące w momencie tej zmiany zostały przeniesione na nowo wyznaczonego dostawcę usług portowych.
- (36) W każdym przypadku gdy środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu obejmują przetwarzanie danych osobowych, takie przetwarzanie powinno być prowadzone zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii, a w szczególności z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾.
- (37) W tak złożonym i konkurencyjnym sektorze, jakim jest sektor usług portowych, początkowe i okresowe szkolenie personelu ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia jakości usług oraz dla ochrony zdrowia i bezpieczeństwa pracowników portu. Państwa członkowskie powinny zatem zapewnić, aby dostawcy usług portowych odpowiednio szkolili swoich pracowników.
- (38) W wielu portach dostęp do rynku przyznawany jest dostawcom usług przeładunkowych i usług pasażerskich w drodze zamówień publicznych. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej potwierdził, że właściwe organy są zobowiązane do przestrzegania zasad przejrzystości i niedyskryminacji przy zawieraniu umów prowadzących do udzielenia takich zamówień. Dlatego, mimo że rozdział II niniejszego rozporządzenia nie powinien mieć zastosowania do świadczenia usług przeładunkowych i pasażerskich, państwa członkowskie powinny mieć swobodę decydowania o stosowaniu przepisów rozdziału II w odniesieniu do tych dwóch rodzajów usług lub utrzymania istniejącego prawa krajowego dotyczącego dostępu do rynku w odniesieniu do usług przeładunkowych i pasażerskich, z poszanowaniem głównych zasad ustalonych w orzecznictwie Trybunału.
- (39) Zgodnie z rezolucją A.960 Międzynarodowej Organizacji Morskiej każdy obszar pilotażowy wymaga od pilota wysoce wyspecjalizowanego doświadczenia i wiedzy lokalnej. Ponadto pilotaż jest ogólnie obowiązkowy i często organizowany lub zapewniany przez same państwa członkowskie. Ponadto dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE ⁽³⁾ powierza pilotom rolę polegającą na zgłaszaniu właściwym organom widocznych anomalii, które mogą zagrażać bezpieczeństwu żeglugi statku wodnego lub mogą wyrządzić szkodę dla środowiska morskiego. Ponadto, gdy zezwalają na to warunki bezpieczeństwa, ważne jest, by wszystkie państwa członkowskie wspierały stosowanie świadectw zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu lub podobnych mechanizmów, tak aby poprawić wydajność w portach, w szczególności stymulować żeglugę morską bliskiego zasięgu. Aby uniknąć potencjalnych konfliktów interesów między takimi funkcjami interesu publicznego a względami handlowymi, rozdział II niniejszego rozporządzenia nie powinien mieć zastosowania do pilotażu. Państwa członkowskie powinny mieć jednak swobodę decydowania o stosowaniu rozdziału II do pilotażu. Jeżeli podejmą taką decyzję, należy o niej poinformować Komisję, aby zapewnić rozpowszechnianie odpowiednich informacji.
- (40) Bez uszczerbku dla unijnych reguł konkurencji niniejsze rozporządzenie nie powinno naruszać prawa państw członkowskich, w odpowiednich przypadkach, do regulowania opłat, aby uniknąć nadmiernie wysokiego poziomu opłat z tytułu usług portowych, w przypadkach gdy sytuacja na rynku usług portowych jest taka, że nie można osiągnąć skutecznej konkurencji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. L 82 z 22.3.2001, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/16/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie kontroli przeprowadzanej przez państwo portu (Dz.U. L 131 z 28.5.2009, s. 57).

- (41) Stosunki finansowe między portami morskimi, które korzystają ze środków publicznych, i dostawcami usług portowych, z jednej strony, a organami publicznymi, z drugiej strony, należy uczynić przejrzystymi, aby zapewnić równe warunki działania i uniknąć zakłóceń w funkcjonowaniu rynku. W tym względzie niniejsze rozporządzenie powinno rozszerzać na inne kategorie adresatów zasady przejrzystości stosunków finansowych określone w dyrektywie Komisji 2006/111/WE ⁽¹⁾, bez uszczerbku dla zakresu stosowania tej dyrektywy.
- (42) W niniejszym rozporządzeniu należy wprowadzić przepisy w sprawie przejrzystości stosunków finansowych, aby zapobiec nieuczciwej konkurencji między portami w Unii, w szczególności w związku z tym, że porty należące do transeuropejskiej sieci transportowej kwalifikują się do ubiegania się o finansowanie unijne za pośrednictwem instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 ⁽²⁾.
- (43) W celu zapewnienia równych warunków działania oraz przejrzystości w przyznawaniu i wykorzystaniu środków publicznych oraz uniknięcia zakłóceń w funkcjonowaniu rynku, należy nałożyć na podmiot zarządzający portem, który otrzymuje środki publiczne, w przypadku gdy występuje on także w charakterze dostawcy usług, obowiązek prowadzenia rachunkowości w odniesieniu do finansowanej ze środków publicznych działalności prowadzonej w ramach jego właściwości jako podmiotu zarządzającego portem oddzielnie od rachunkowości prowadzonej w odniesieniu do działalności, która jest realizowana na zasadach konkurencyjnych. W każdym przypadku należy zapewnić zgodność z zasadami pomocy państwa.
- (44) Dla zapewnienia przejrzystości, gdy port lub inny podmiot świadczy usługi pogłębiania na terenie portu, rachunkowość dotycząca pogłębiania powinna być oddzielona od rachunkowości dotyczącej innej działalności.
- (45) Bez uszczerbku dla prawa Unii i prerogatyw Komisji ważne jest, aby Komisja określiła, bez zbędnej zwłoki i w porozumieniu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, jakie inwestycje publiczne dotyczące infrastruktury portowej wchodzą w zakres stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 ⁽³⁾ (ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych) i które elementy infrastruktury nie wchodzą w zakres pomocy państwa przy uwzględnieniu niegospodarczego charakteru niektórych elementów infrastruktury, w tym infrastruktury dostępowej i obronnej, pod warunkiem że są one dostępne dla wszystkich potencjalnych użytkowników na równych i niedyskryminujących warunkach.
- (46) Opłaty z tytułu usług portowych stosowane przez dostawców usług portowych w ramach obowiązków świadczenia usługi publicznej i opłaty za usługi pilotażu, które nie podlegają skutecznej konkurencji, mogą wiązać się z większym ryzykiem nadużyć cenowych w przypadku istnienia monopolu. W odniesieniu do tych usług należy przewidzieć rozwiązania, które sprawią, że opłaty będą ustalane w sposób przejrzysty, obiektywny i niedyskryminacyjny oraz że będą proporcjonalne do kosztu świadczonej usługi.
- (47) Aby zapewnić efektywność opłat za korzystanie z infrastruktury portowej, każdy indywidualny port powinien ustalać je w przejrzysty sposób, zgodnie z własną strategią handlową i planami inwestycyjnymi danego portu i, w stosownych przypadkach, z ogólnymi wymogami ustanowionymi w ramach ogólnej polityki portowej danego państwa członkowskiego.
- (48) Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć wpływu na prawa, w odpowiednich przypadkach, portów i ich klientów do uzgadniania upustów objętych tajemnicą handlową. Celem niniejszego rozporządzenia nie jest nakładanie wymogu podawania takich upustów do wiadomości publicznej ani ujawniania ich stronom trzecim. Jednak podmiot zarządzający portem lub właściwy organ powinien przed wprowadzeniem jakiegokolwiek zróżnicowania cen przynajmniej podać do publicznej wiadomości standardowe opłaty.
- (49) Należy dopuścić możliwość różnicowania opłat za korzystanie z infrastruktury portowej w celu promowania żeglugi morskiej bliskiego zasięgu oraz aby przyciągnąć statki wodne, których efektywność środowiskowa, efektywność energetyczna lub emisyjność operacji transportowych, zwłaszcza w zakresie operacji transportu morskiego na morzu lub na lądzie, jest lepsza od średniej. Powinno to pomóc wnieść wkład w osiągnięcie celów polityki w zakresie ochrony środowiska i zmiany klimatu, a także w zrównoważony rozwój portów i ich otoczenia, w szczególności poprzez przyczynienie się do zmniejszenia wpływu wywieranego na środowisko przez statki wodne zawijające do portu i przebywające w porcie.

⁽¹⁾ Dyrektywa Komisji 2006/111/WE z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie przejrzystości stosunków finansowych między państwami członkowskimi a przedsiębiorstwami publicznymi, a także w sprawie przejrzystości finansowej wewnątrz określonych przedsiębiorstw (Dz.U. L 318 z 17.11.2006, s. 17).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1).

- (50) W zależności od strategii ekonomicznej portu, polityki planowania przestrzennego portu lub praktyk handlowych portu i, w stosownych przypadkach, ogólnej polityki portowej danego państwa członkowskiego zróżnicowanie opłat za korzystanie z infrastruktury portowej może doprowadzić do tego, że dla pewnych kategorii użytkowników zostaną ustalone stawki zerowe. Takie kategorie użytkowników mogłyby obejmować między innymi statki szpitalne, statki użytkowane do celów naukowych, kulturalnych lub humanitarnych, holowniki i pływający sprzęt usługowy portu.
- (51) Komisja we współpracy z państwami członkowskimi powinna opracować wytyczne dotyczące wspólnych kryteriów klasyfikacji statków do celów dobrowolnych opłat środowiskowych z uwzględnieniem standardów uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.
- (52) Należy zapewnić, aby były prowadzone konsultacje z użytkownikami portów i innymi zainteresowanymi stronami na temat zasadniczych kwestii związanych z przemyślanym rozwojem portu, jego polityką pobierania opłat, jego wydajnością oraz zdolnością do przyciągania i generowania działalności gospodarczej. Takie zasadnicze kwestie obejmują koordynację usług portowych na terenie portu, efektywność połączeń z zapleczem i efektywność procedur administracyjnych w portach, jak również kwestie środowiskowe. Takie konsultacje powinny pozostawać bez uszczerbku dla wszelkich innych szczególnych kompetencji w zakresie tych wspomnianych kwestii, a także dla możliwości przeprowadzania tych konsultacji przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym. Podmiot zarządzający portem powinien w szczególności prowadzić konsultacje z użytkownikami portu i innymi zainteresowanymi stronami dotyczące planów rozwoju portu.
- (53) W celu zapewnienia prawidłowego i skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczną procedurę rozpatrywania skarg.
- (54) Organy państw członkowskich powinny współpracować w trakcie rozpatrywania skarg w sporach obejmujących strony mające siedzibę w różnych państwach członkowskich i powinny wymieniać się ogólnymi informacjami na temat rozpatrywania skarg w celu ułatwienia jednolitego stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (55) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie ram świadczenia usług portowych oraz odpowiednich ram dla przyciągania niezbędnych inwestycji we wszystkich portach morskich transeuropejskiej sieci transportowej, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie ze względu na europejski wymiar oraz międzynarodowy i transgraniczny charakter portów i powiązanej działalności morskiej, natomiast, z uwagi na potrzebę zapewnienia równych warunków działania w Europie możliwe jest lepsze ich, osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (56) Komitet sektorowego dialogu społecznego na szczeblu Unii w sprawie portów zapewnia partnerom społecznym ramy służące wypracowaniu wspólnego podejścia do wyzwań socjalnych związanych ze stosunkami pracy w porcie, w tym warunkami pracy, kwestiami zdrowia i bezpieczeństwa, wymogami szkoleniowymi i kwalifikacjami zawodowymi. Takie ramy powinny być rozwijane, w szczególności w świetle zmian rynkowych i technologicznych oraz powinny zwiększać atrakcyjność sektora dla młodych pracowników i kobiet, jednocześnie biorąc pod uwagę znaczenie zapewnienia konkurencyjności europejskich portów morskich i propagowania dobrych warunków pracy. W pełnym poszanowaniu autonomii partnerów społecznych oraz przy uwzględnieniu postępu technologicznego i zaawansowania logistyki transportu, zachęca się komitet sektorowego dialogu społecznego na szczeblu Unii w sprawie portów do opracowania wytycznych w sprawie rozwoju wymogów szkoleniowych w celu zapobiegania wypadkom w pracy i zapewnieniu najwyższego poziomu zdrowia i bezpieczeństwa pracowników portowych przy uwzględnieniu postępu technologicznego i zaawansowania logistyki transportu. Partnerzy społeczni powinni również zbadać różne modele organizacji pracy w porcie morskim, które gwarantują wysoką jakość zatrudnienia i bezpieczne warunki pracy oraz rozwiązują kwestię wahań popytu na pracę portową. Ważne jest, aby Komisja wspierała i ułatwiała działania komitetu sektorowego dialogu społecznego na szczeblu Unii w sprawie portów.
- (57) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

1. Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się:
 - a) ramy świadczenia usług portowych;
 - b) wspólne przepisy dotyczące przejrzystości finansowej i opłat z tytułu usługi portowej i za korzystanie z infrastruktury portowej.
2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do świadczenia poniższych kategorii usług portowych (zwanych dalej „usługami portowymi”) na terenie portu albo na drodze wodnej zapewniającej dostęp do portu:
 - a) bunkrowanie;
 - b) przeładunek;
 - c) cumowanie;
 - d) usługi pasażerskie;
 - e) odbieranie odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku;
 - f) pilotaż; oraz
 - g) holowanie.
3. Art. 11 ust. 2 ma zastosowanie również do pogłębiania.
4. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do wszystkich portów morskich transeuropejskiej sieci transportowej wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1315/2013.
5. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o niestosowaniu niniejszego rozporządzenia do portów morskich kompleksowej sieci położonych w regionach najbardziej oddalonych, o których mowa w art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. W przypadku gdy państwa członkowskie zdecydują o niestosowaniu niniejszego rozporządzenia do takich portów morskich, powiadamiają o tej decyzji Komisję.
6. Państwa członkowskie mogą również stosować niniejsze rozporządzenie do innych portów morskich. W przypadku gdy państwo członkowskie zdecyduje o stosowaniu niniejszego rozporządzenia do innych portów morskich, powiadamia o swojej decyzji Komisję.
7. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE ⁽¹⁾ i 2014/24/UE ⁽²⁾ oraz dyrektywy 2014/25/UE.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- 1) „bunkrowanie” oznacza zaopatrywanie statku wodnego w paliwo stałe, ciekłe lub gazowe bądź dowolne inne źródła energii używane do napędzania statku wodnego, jak również na potrzeby ogólnego i specjalnego dostarczania energii na pokładzie statku wodnego podczas postoju w porcie;
- 2) „przeładunek” oznacza organizację i obsługę ładunku między przewożącym ładunek statkiem wodnym a lądem, niezależnie od tego, czy dotyczy to przywozu, wywozu lub tranzytu ładunku, w tym odprawę, mocowanie, odmocowywanie, sztautowanie, przewóz i czasowe składowanie ładunku na odpowiednim terminalu przeładunkowym, bezpośrednio związane z transportem ładunku, ale z wyłączeniem – chyba że państwa członkowskie zdecydują inaczej – magazynowania, rozformowywania, przepakowywania oraz wszelkich innych usług dotyczących tego ładunku przedstawiających wartość dodaną;

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65).

- 3) „właściwy organ” oznacza każdy podmiot publiczny lub prywatny, który – na szczeblu lokalnym, regionalnym lub krajowym – na mocy krajowych przepisów prawa lub aktów urzędowych jest upoważniony do prowadzenia działań związanych z organizowaniem działalności portu i jej administrowaniem, wspólnie z podmiotem zarządzającym portem lub w miejsce tego podmiotu;
- 4) „pogłębianie” oznacza usuwanie piasku, osadów lub innych substancji z dna drogi wodnej zapewniającej dostęp do portu lub na terenie portu, który podlega kompetencji podmiotu zarządzającego portem, w tym pozbywanie się wydobytego materiału, w celu umożliwienia statkom uzyskania dostępu do portu; obejmuje ono zarówno usuwanie pierwotne (inwestycyjne prace pogłębiarskie), jak i konserwacyjne prace pogłębiarskie przeprowadzane w celu utrzymania dostępności drogi wodnej zapewniającej dostęp do portu, nie stanowiąc usługi portowej oferowanej użytkownikowi;
- 5) „podmiot zarządzający portem” oznacza każdy podmiot publiczny lub prywatny, który na mocy krajowych przepisów prawa lub aktów urzędowych, ma za zadanie lub jest uprawniony, również w połączeniu z innymi rodzajami działalności do administrowania i zarządzania na szczeblu lokalnym infrastrukturą portową oraz wykonywania co najmniej jednego z następujących zadań w danym porcie: koordynacja ruchu portowego, zarządzanie ruchem portowym, koordynacja działalności operatorów obecnych w danym porcie lub kontrola działalności operatorów obecnych w danym porcie;
- 6) „cumowanie” oznacza usługi zacumowania i odcumowania, w tym przesuwania wzdłuż nabrzeża, które są wymagane do bezpiecznego funkcjonowania statku w porcie lub na drodze wodnej zapewniającej dostęp do portu;
- 7) „usługi pasażerskie” oznaczają organizację i obsługę pasażerów, ich bagażu i ich pojazdów między przewożącym pasażerów statkiem a lądem i obejmują również przetwarzanie danych osobowych i przewóz pasażerów w obrębie odpowiedniego terminalu pasażerskiego;
- 8) „pilotaż” oznacza usługę prowadzenia statku przez pilota lub stację pilotową w celu umożliwienia bezpiecznego wejścia lub wyjścia statku wodnego po drodze wodnej zapewniającej dostęp do portu lub bezpiecznego manewrowania w porcie;
- 9) „opłata za korzystanie z infrastruktury portowej” oznacza opłatę pobieraną bezpośrednio lub pośrednio na rzecz podmiotu zarządzającego portem lub właściwego organu za korzystanie z infrastruktury, urządzeń i usług, w tym z drogi wodnej zapewniającej dostęp do portu, jak również za dostęp do obsługi pasażerów i ładunków, z wyłączeniem czynszu dzierżawnego gruntu i opłat mających równoważny skutek;
- 10) „gromadzenie odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku” oznacza odbieranie odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku przez każde zamocowane na stałe, pływające lub ruchome urządzenie, które może odbierać takie odpady lub pozostałości w rozumieniu definicji zawartej w dyrektywie 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
- 11) „opłata z tytułu usługi portowej” oznacza opłatę pobieraną na rzecz dostawcy usług portowych i uiszczaną przez użytkowników danej usługi;
- 12) „umowa o świadczenie usługi portowej” oznacza formalną i prawnie wiążącą umowę lub akt o równoważnym skutku prawnym między dostawcą usług portowych, a podmiotem zarządzającym portem lub właściwym organem, której przedmiotem jest świadczenie usługi portowej lub usług portowych, bez przesądzania o sposobie wyznaczania dostawców usług portowych;
- 13) „dostawca usług portowych” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną świadczącą lub zamierzającą świadczyć, za wynagrodzeniem, usługi portowe jednej lub wielu kategorii;
- 14) „obowiązek świadczenia usługi publicznej” oznacza wymóg określony lub ustalony w celu zapewnienia świadczenia w interesie ogólnym tych usług portowych lub tych działań, których świadczenia operator, mający na uwadze swój własny interes gospodarczy, nie podjąłby się bądź nie podjąłby się w takim samym zakresie lub na takich samych warunkach;
- 15) „żegluga morska bliskiego zasięgu” oznacza przewóz ładunków i pasażerów drogą morską pomiędzy portami położonymi w geograficznych granicach Europy lub pomiędzy tymi portami a portami leżącymi w państwach pozaeuropejskich mających linię brzegową na morzach zamkniętych graniczących z Europą;

⁽¹⁾ Dyrektywa 2000/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 listopada 2000 r. w sprawie portowych urządzeń do odbioru odpadów wytwarzanych przez statki i pozostałości ładunku (Dz.U. L 332 z 28.12.2000, s. 81).

- 16) „port morski” oznacza obszar lądu i wody, na którym znajduje się taka infrastruktura i wyposażenie, które pozwalają zasadniczo na przyjmowanie statków, ich załadunek i rozładunek, składowanie towarów, odbiór i dostawę tych towarów oraz zaokrętowanie i wyokrętowanie pasażerów, załogi i innych osób, a także każda inna infrastruktura niezbędna na terenie portu;
- 17) „holowanie” oznacza udzielanie pomocy statkowi wodnemu przy użyciu holownika w celu umożliwienia bezpiecznego wejścia do portu lub wyjścia z portu lub bezpiecznego manewrowania w porcie poprzez zapewnienie pomocy podczas manewrów statku wodnego;
- 18) „droga wodna zapewniająca dostęp do portu” oznacza wodny dostęp do portu od strony otwartego morza, taki jak podejście do portu, tory wodne, rzeki, kanały morskie i fiordy, pod warunkiem, że taka droga wodna podlega kompetencji podmiotu zarządzającego portem.

ROZDZIAŁ II

ŚWIADCZENIE USŁUG PORTOWYCH

Artykuł 3

Organizacja usług portowych

1. Dostęp do rynku świadczenia usług portowych w portach morskich może, zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, podlegać:
 - a) minimalnym wymogom dotyczącym świadczenia usług portowych;
 - b) ograniczeniu liczby dostawców usług;
 - c) obowiązkom świadczenia usługi publicznej;
 - d) ograniczeniom związanym z operatorami wewnętrznymi.
2. Państwa członkowskie mogą w prawie krajowym postanowić, że nie wprowadzają żadnego z warunków, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do jednej lub większej liczby kategorii usług portowych.
3. Warunki dostępu do urządzeń, instalacji i wyposażenia portu są sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminacyjne.

Artykuł 4

Minimalne wymogi dotyczące świadczenia usług portowych

1. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ może wymagać, aby dostawcy usług portowych, w tym podwykonawcy, spełniali minimalne wymogi do celów realizacji odpowiedniej usługi portowej.
2. Minimalne wymogi przewidziane w ust. 1 mogą dotyczyć jedynie:
 - a) kwalifikacji zawodowych dostawcy usług portowych, jego personelu lub osób fizycznych, które w sposób rzeczywisty i ciągle kierują działaniami dostawcy usług portowych;
 - b) zdolności finansowej dostawcy usług portowych;
 - c) wyposażenia potrzebnego do świadczenia odpowiedniej usługi portowej w normalnych i bezpiecznych warunkach oraz zdolności do utrzymywania tego wyposażenia na wymaganym poziomie;
 - d) dostępności odpowiedniej usługi portowej dla wszystkich użytkowników, na wszystkich miejscach postoju i bez przerwy w ciągu dnia i nocy przez cały rok;
 - e) spełnienia wymogów w zakresie bezpieczeństwa morskiego lub bezpieczeństwa i ochrony portu lub dostępu do portu, jego instalacji, wyposażenia, oraz pracowników i innych osób;
 - f) spełnienia lokalnych, krajowych, unijnych i międzynarodowych wymogów w zakresie ochrony środowiska;

- g) wypełniania obowiązków w dziedzinie prawa socjalnego i prawa pracy, które mają zastosowanie w państwie członkowskim danego portu, w tym spełniania warunków obowiązujących układów zbiorowych, wymogami dotyczącymi załogi i wymogami dotyczącymi godzin pracy i godzin odpoczynku marynarzy oraz z przestrzegania obowiązujących przepisów dotyczących inspekcji pracy;
- h) dobrej reputacji dostawcy usług portowych, ustalonej zgodnie z wszelkimi mającymi zastosowanie przepisami krajowymi dotyczącymi dobrej reputacji, przy uwzględnieniu wszelkich ważnych argumentów podważających wiarygodność dostawcy usług portowych.
3. Bez uszczerbku dla ust. 4, w przypadku gdy państwo członkowskie uzna za niezbędne nałożenie wymogu bandery, aby zapewnić pełną zgodność z ust. 2 lit. g) w odniesieniu do statków używanych głównie do czynności holowania lub cumowania w portach położonych na jego terytorium, informuje ono Komisję o swojej decyzji przed publikacją ogłoszenia o zamówieniu lub, w przypadku braku ogłoszenia o zamówieniu, przed nałożeniem wymogu bandery.
4. Minimalne wymogi są:
- a) przejrzyste, obiektywne, niedyskryminacyjne, proporcjonalne i adekwatne do kategorii i charakteru danej usługi portowej;
- b) przestrzegane do czasu wygaśnięcia prawa do świadczenia usług portowych.
5. W przypadku gdy minimalne wymogi obejmują szczegółową znajomość warunków lokalnych, podmiot zarządzający portem lub właściwy organ zapewnia odpowiedni dostęp do informacji na przejrzystych i niedyskryminacyjnych warunkach.
6. W przypadkach przewidzianych w ust. 1 podmiot zarządzający portem lub właściwy organ publikuje minimalne wymogi, o których mowa w ust. 2, a także procedurę przyznawania prawa do świadczenia usług portowych zgodnie z tymi wymogami do dnia 24 marca 2019 r. lub, w odniesieniu do minimalnych wymogów mających zastosowanie po tej dacie, co najmniej trzy miesiące przed datą, od której wymogi te zaczną obowiązywać. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ z wyprzedzeniem informują dostawców usług portowych o wszelkich zmianach dotyczących kryteriów i procedury.
7. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla art. 7.

Artykuł 5

Procedura zapewniania zgodności z minimalnymi wymogami

1. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ traktuje dostawców usług portowych w sposób przejrzysty, obiektywny, niedyskryminacyjny i proporcjonalny.
2. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ przyznaje prawo do świadczenia usług portowych lub odmawia jego przyznania na podstawie minimalnych wymogów ustanowionych zgodnie z art. 4, w rozsądnym terminie nieprzekraczającym, niezależnie od okoliczności, czterech miesięcy od otrzymania wniosku o przyznanie takiego prawa i potrzebnych dokumentów.
3. Wszelkie takie rozstrzygnięcia odmowne – dokonywane przez podmiot zarządzający portem lub właściwy organ – są należycie uzasadnione na podstawie minimalnych wymogów określonych w art. 4 ust. 2.
4. Jakikolwiek ograniczenie lub cofnięcie – przez podmiot zarządzający portem lub właściwy organ – prawa do świadczenia usług portowych jest należycie uzasadnione i zgodne z ust. 1.

Artykuł 6

Ograniczenie liczby dostawców usług portowych

1. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ może ograniczyć liczbę dostawców usług portowych dla danej usługi portowej z jednego lub większej liczby poniższych powodów:
- a) deficyt gruntu lub terenów przybrzeżnych lub restrykcje co do możliwości ich użytkowania, pod warunkiem że ograniczenie jest zgodne z decyzjami lub planami uzgodnionymi przez podmiot zarządzający portem i – w stosownych przypadkach – inne organy publiczne właściwe zgodnie z prawem krajowym;

- b) brak takiego ograniczenia utrudnia wykonywanie obowiązków świadczenia usługi publicznej zgodnie z art. 7, włączając w to przypadki, gdy taki brak skutkuje ponoszeniem przez podmiot zarządzający portem, właściwy organ lub użytkowników portu nadmiernych kosztów związanych z wykonywaniem takich obowiązków;
- c) brak takiego ograniczenia byłby nie do pogodzenia z potrzebą wykonywania w porcie działań w sposób bezpieczny, chroniony i zrównoważony środowiskowo;
- d) charakterystyka infrastruktury portu lub charakter ruchu portowego są takie, że nie byłoby możliwe działanie w porcie większej liczby dostawców usług portowych;
- e) jeżeli ustalono na podstawie art. 35 dyrektywy 2014/25/UE, że sektor lub podsektor portowy, wraz ze swoimi usługami portowymi, w państwie członkowskim prowadzi działalność bezpośrednio podlegającą konkurencji zgodnie z art. 34 tej dyrektywy. W takich przypadkach ust. 2 i 3 niniejszego artykułu nie mają zastosowania.

2. Aby zapewnić zainteresowanym stronom możliwość przedstawienia uwag w rozsądnym terminie, podmiot zarządzający portem lub właściwy organ publikuje wszelkie propozycje ograniczenia liczby dostawców usług portowych zgodnie z ust. 1 wraz z uzasadnieniem, z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem, licząc od dnia przyjęcia decyzji o ograniczeniu liczby dostawców usług portowych.

3. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ publikuje przyjętą decyzję o ograniczeniu liczby dostawców usług portowych.

4. W przypadku gdy podmiot zarządzający portem lub właściwy organ zdecyduje o ograniczeniu liczby dostawców usług portowych, jest to zgodne z procedurą selekcji, która jest otwarta dla wszystkich zainteresowanych stron, niedyskryminacyjna i przejrzysta. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ publikuje informacje na temat usługi portowej, która ma być świadczona, i procedury selekcji oraz zapewnia, aby wszystkie podstawowe informacje, które są niezbędne do przygotowania wniosków, były faktycznie dostępne dla wszystkich zainteresowanych stron. Zainteresowane strony otrzymują wystarczająco dużo czasu, aby umożliwić im rzetelną ocenę i przygotowanie wniosku. W normalnych warunkach taki minimalny termin wynosi 30 dni.

5. Ust. 4 nie ma zastosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1 lit. e) i ust. 7 niniejszego artykułu i w art. 8.

6. W przypadku gdy podmiot zarządzający portem lub właściwy organ świadczy usługi portowe samodzielnie lub za pośrednictwem odrębnej prawnie jednostki, nad którą sprawuje pośrednio lub bezpośrednio kontrolę, właściwe państwo członkowskie przyjmuje takie środki, które są konieczne do uniknięcia konfliktu interesów. W przypadku braku takich środków liczba dostawców nie może być mniejsza niż dwa, chyba że jeden lub większa liczba powodów wymienionych w ust. 1 uzasadnia ograniczenie liczby dostawców usług portowych do jednego dostawcy.

7. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzje, że te z ich portów sieci kompleksowej, które nie spełniają kryteriów art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, mogą ograniczać liczbę dostawców usług w odniesieniu do danej usługi portowej. Państwo członkowskie informuje Komisję o takiej decyzji.

Artykuł 7

Obowiązki świadczenia usługi publicznej

1. Państwa członkowskie mogą podejmować decyzje o nałożeniu na dostawców usług portowych obowiązków świadczenia usługi publicznej w odniesieniu do usług portowych i mogą przyznać podmiotowi zarządzającemu portem lub właściwemu organowi prawo do nakładania takich obowiązków, aby zapewnić najmniej jedno spośród poniższych:

- a) dostępność usługi portowej dla wszystkich użytkowników portu, na wszystkich miejscach postoju i bez przerwy w ciągu dnia i nocy przez cały rok;
- b) dostępność usługi dla wszystkich użytkowników na równych warunkach;
- c) przystępność cenową usługi dla określonych kategorii użytkowników;
- d) bezpieczeństwo, ochronę lub zrównoważenie środowiskowe działań w porcie;

e) świadczenie odpowiednich usług transportowych dla ludności; oraz

f) zapewnienie spójności terytorialnej.

2. Obowiązki świadczenia usługi publicznej, o których mowa w ust. 1, są jasno określone, przejrzyste, niedyskryminacyjne i weryfikowalne oraz gwarantują równość dostępu dla wszystkich dostawców usług portowych mających siedzibę w Unii.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje decyzję o nałożeniu obowiązków świadczenia usługi publicznej w przypadku tej samej usługi we wszystkich swoich portach morskich objętych niniejszym rozporządzeniem, powiadamia o tych obowiązkach Komisję.

4. W przypadku zakłócenia w świadczeniu usług portowych, w odniesieniu do których nałożony jest obowiązek świadczenia usługi publicznej, lub w sytuacji bezpośredniego ryzyka powstania takiej sytuacji podmiot zarządzający portem lub właściwy organ może zastosować środek nadzwyczajny. Środek nadzwyczajny może mieć formę bezpośredniego udzielenia zamówienia powierzającego świadczenie usługi innemu dostawcy na okres do dwóch lat. W tym okresie organ zarządzający portem lub właściwy organ albo wszczyna nowe postępowanie w celu wyłonienia dostawcy usług portowych, albo stosuje art. 8. Zbiorowe akcje protestacyjne podejmowane zgodnie z prawem krajowym nie są uważane za zakłócenie usług portowych, w odniesieniu do którego można podjąć środek nadzwyczajny.

Artykuł 8

Operator wewnętrzny

1. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 6 podmiot zarządzający portem lub właściwy organ może postanowić, że albo będzie świadczyć usługę portową samodzielnie albo będzie to czynić za pośrednictwem odrębnej prawnie jednostki, nad którą sprawuje kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi służbami, pod warunkiem że art. 4 będzie miał zastosowanie jednakowo do wszystkich operatorów świadczących daną usługę portową. W takim przypadku dostawcę usług portowych uznaje się do celów niniejszego rozporządzenia za operatora wewnętrznego.

2. Uznaje się, że podmiot zarządzający portem lub właściwy organ sprawuje nad odrębną prawnie jednostką kontrolę podobną do kontroli, jaką sprawuje nad własnymi służbami, wyłącznie wtedy, gdy wywiera on decydujący wpływ zarówno na cele strategiczne, jak i na istotne decyzje danej jednostki prawnej.

3. W przypadkach przewidzianych w art. 6 ust. 1 lit. a)–d) operator wewnętrzny ogranicza się do realizacji powierzonej usługi portowej wyłącznie w porcie lub portach, w odniesieniu do którego(-ych) powierzono mu zadanie świadczenia usługi portowej.

Artykuł 9

Ochrona praw pracowniczych

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na stosowanie przepisów socjalnych i prawa pracy państw członkowskich.

2. Bez uszczerbku dla prawa unijnego i krajowego, w tym mających zastosowanie postanowień układów zbiorowych pomiędzy partnerami społecznymi, podmiot zarządzający portem lub właściwy organ wymaga, aby wyznaczony dostawca usług portowych stworzył personelowi warunki pracy zgodne z mającymi zastosowanie obowiązkami w dziedzinie prawa socjalnego i prawa pracy oraz przestrzegał norm socjalnych określonych w prawie Unii, prawie krajowym lub umowach zbiorowych.

3. W przypadku zmiany dostawcy usług portowych, która wynika z przyznania koncesji lub zamówienia publicznego, podmiot zarządzający portem lub właściwy organ może wymagać, aby prawa i obowiązki odchodzącego dostawcy usług portowych wynikające z umowy o pracę lub ze stosunku pracy w rozumieniu prawa krajowego i istniejące w momencie tej zmiany zostały przeniesione na nowo wyznaczonego dostawcę usług portowych. W takim przypadku personel przyjęty wcześniej przez odchodzącego dostawcę usług portowych nabywa prawa jednakowe z tymi, z których mógłby korzystać w przypadku przejścia przedsiębiorstwa w rozumieniu dyrektywy 2001/23/WE.

4. W przypadku gdy, w kontekście świadczenia usług portowych, dochodzi do przeniesienia personelu, w dokumentach przetargowych oraz w umowach o świadczenie usługi portowej wskazuje się personel, którego to dotyczy, a także podaje się przejrzyste informacje na temat umownych praw personelu oraz warunków, zgodnie z którymi pracowników uznaje się za związanych z usługami portowymi.

*Artykuł 10***Wyłączenia**

1. Niniejszy rozdział oraz art. 21 nie mają zastosowania do przeładunku, usług pasażerskich ani pilotażu.
2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o stosowaniu niniejszego rozdziału i art. 21 do pilotażu. Państwa członkowskie, informując Komisję o takiej decyzji.

ROZDZIAŁ III

PRZEJRZYSTOŚĆ I AUTONOMIA FINANSOWA*Artykuł 11***Przejrzystość stosunków finansowych**

1. Stosunki finansowe między organami publicznymi a podmiotem zarządzającym portem lub innym podmiotem świadczącym usługi portowe w jego imieniu, który otrzymuje środki publiczne, są odzwierciedlone w sposób przejrzysty w systemie księgowym, tak aby wyraźnie wskazywane były:

- a) środki publiczne udostępniane bezpośrednio przez organy publiczne podmiotowi zarządzającemu danym portem;
- b) środki publiczne udostępniane przez organy publiczne za pośrednictwem przedsiębiorstw publicznych lub publicznych instytucji finansowych; oraz
- c) przeznaczenie przyznanych środków publicznych.

2. W przypadku gdy podmiot zarządzający portem otrzymujący środki publiczne świadczy usługi portowe lub pogłębianie samodzielnie lub gdy inny podmiot realizuje takie usługi w jego imieniu, prowadzi on dla tych usług portowych finansowanych ze środków publicznych lub tego pogłębiania finansowanego ze środków publicznych rachunkowość oddzieloną od rachunkowości prowadzonej dla innej działalności, w taki sposób, by:

- a) wszystkie koszty i dochody były prawidłowo przypisywane lub rozliczane na podstawie konsekwentnie stosowanych i mających obiektywne uzasadnienie zasad rachunkowości kosztowej; oraz
- b) zasady rachunkowości kosztowej, według których prowadzone są odrębne rachunki, były jasno określone.

3. Środki publiczne, o których mowa w ust. 1, obejmują kapitał podstawowy oraz fundusze quasi-kapitałowe, bezzwrotne dotacje, dotacje podlegające zwrotowi jedynie w określonych okolicznościach, pożyczki, w tym limity zadłużenia w rachunku bieżącym i zaliczkowe wypłaty na poczet zastrzyków kapitałowych, gwarancje udzielone podmiotowi zarządzającemu portem przez organy publiczne oraz wszelkie inne formy wsparcia finansowego ze środków publicznych.

4. Podmiot zarządzający portem lub inny podmiot świadczący usługi portowe w jego imieniu przechowuje informacje dotyczące stosunków finansowych, o których mowa w ust. 1 i 2, przez pięć lat od zakończenia roku budżetowego, którego dotyczą dane informacje.

5. Podmiot zarządzający portem lub inny podmiot świadczący usługi portowe w jego imieniu udostępnia, w przypadku formalnej skargi i na wniosek, odpowiedniemu organowi w danym państwie członkowskim informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, i wszelkie dodatkowe informacje, które organ ten uzna za niezbędne dla dokonania kompleksowej analizy przedstawionych danych oraz oceny zgodności z niniejszym rozporządzeniem zgodnie z regułami konkurencji. Takie informacje są udostępniane Komisji, na jej wniosek, przez odpowiedni organ. Informacje są przekazywane w terminie trzech miesięcy od daty złożenia wniosku.

6. W przypadku gdy podmiot zarządzający portem lub inny podmiot świadczący usługi portowe w jego imieniu, który nie otrzymał środków publicznych w poprzednich latach obrachunkowych, ale zaczyna korzystać z finansowania publicznego, podmiot ten stosuje on przepisy ust. 1 i 2 od roku obrachunkowego następującego po przekazaniu środków publicznych.

7. W przypadku gdy środki publiczne są wypłacane jako rekompensata z tytułu obowiązku świadczenia usługi publicznej, wykazywane są osobno w odpowiednich rachunkach i nie mogą być przekazywane na potrzeby jakiegokolwiek innej usługi lub działalności gospodarczej.

8. Państwa członkowskie mogą postanowić, że ust. 2 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do tych z ich portów sieci kompleksowej, które nie spełniają kryteriów określonych w art. 20 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1315/2013, w przypadku gdy skutkuje to nieproporcjonalnymi obciążeniami administracyjnymi, pod warunkiem że wszelkie otrzymane środki publiczne i ich wykorzystanie do celów świadczenia usług portowych pozostają w pełni przejrzyste w systemie rachunkowości. Państwo członkowskie informuje Komisję z wyprzedzeniem o takiej decyzji.

Artykuł 12

Oplaty z tytułu usług portowych

1. Oplaty za usługi świadczone przez operatora wewnętrznego w ramach obowiązku świadczenia usługi publicznej, opłaty za usługi pilotażu, które nie podlegają skutecznej konkurencji oraz opłaty pobierane przez dostawców usług portowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. b), są ustalane w sposób przejrzysty, obiektywny i niedyskryminacyjny oraz są proporcjonalne do kosztu wyświadczanej usługi.

2. Płatności dotyczące opłat z tytułu usług portowych mogą być włączane do innych płatności, takich jak płatność dotycząca opłat za korzystanie z infrastruktury portowej. W takim przypadku dostawca usług portowych oraz, w stosownych przypadkach, podmiot zarządzający portem powinny zapewnić, by kwota opłaty z tytułu usługi portowej pozostawała łatwa do zidentyfikowania dla użytkownika usługi portowej.

3. Dostawca usług portowych udostępnia, w przypadku formalnej skargi i na wniosek, odpowiedniemu organowi w danym państwie członkowskim wszelkie stosowne informacje dotyczące elementów, które stanowią podstawę dla określenia struktury i poziomu opłat z tytułu usług portowych, które wchodzą w zakres stosowania ust. 1.

Artykuł 13

Oplaty za korzystanie z infrastruktury portowej

1. Państwa członkowskie zapewniają pobieranie opłat za korzystanie z infrastruktury portowej. Nie uniemożliwia to dostawcom usług portowych, którzy korzystają z infrastruktury portowej, pobierania opłat z tytułu usług portowych.

2. Płatności dotyczące opłat za korzystanie z infrastruktury portowej mogą być włączane do innych płatności, takich jak płatność dotycząca opłat z tytułu usług portowych. W takim przypadku podmiot zarządzający portem powinien zapewnić, aby kwota opłaty za korzystanie z infrastruktury portowej pozostawała łatwa do zidentyfikowania dla użytkownika infrastruktury portowej.

3. Aby wzmocnić skuteczność systemu pobierania opłat za korzystanie z infrastruktury, struktura i poziom opłat za korzystanie z infrastruktury portowej są określane zgodnie z własną strategią handlową i planami inwestycyjnymi danego portu oraz są zgodne z regułami konkurencji. W stosownych przypadkach takie opłaty są także zgodne z ogólnymi wymogami określonymi w ramach ogólnej polityki dotyczącej portów danego państwa członkowskiego.

4. Bez uszczerbku dla ust. 3 opłaty za korzystanie z infrastruktury portowej mogą być zróżnicowane w zależności od własnej strategii gospodarczej i polityki planowania przestrzennego danego portu, w odniesieniu między innymi do pewnych kategorii użytkowników, lub w celu wspierania bardziej efektywnego wykorzystania infrastruktury portowej, żeglugi morskiej bliskiego zasięgu lub wysokiego poziomu efektywności środowiskowej, efektywności energetycznej lub niskoemisyjności operacji transportowych. Kryteria takiego zróżnicowania są przejrzyste, obiektywne i niedyskryminacyjne, a także są spójne z prawem konkurencji, w tym z przepisami dotyczącymi pomocy państwa. Opłaty za korzystanie z infrastruktury portowej mogą uwzględniać koszty zewnętrzne i mogą być zróżnicowane w zależności od praktyk handlowych.

5. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ zapewnia, by użytkownicy portu oraz przedstawiciele lub stowarzyszenia użytkowników portu byli informowani o charakterze i poziomie opłat za korzystanie z infrastruktury portowej. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ zapewnia, by użytkownicy infrastruktury portowej byli informowani o wszelkich zmianach w charakterze lub poziomie opłat za korzystanie z infrastruktury portowej z przynajmniej dwumiesięcznym wyprzedzeniem, licząc od dnia, w którym te zmiany stały się skuteczne. Podmiot zarządzający portem lub właściwy organ nie ma obowiązku ujawniania tych różnic w opłatach, które wynikają z indywidualnych negocjacji.

6. Podmiot zarządzający portem udostępnia, w przypadku formalnej skargi i na wniosek, odpowiedniemu organowi w danym państwie członkowskim informacje, o których mowa w ust. 4 i 5, oraz wszelkie stosowne informacje dotyczące elementów służących za podstawę określenia struktury i poziomu opłat za korzystanie z infrastruktury portowej. Taki organ udostępnia informacje Komisji na jej wniosek.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 14

Szkolenie personelu

Dostawcy usług portowych zapewniają, aby pracownicy otrzymywali szkolenie niezbędne do zdobycia wiedzy, która ma podstawowe znaczenie dla ich pracy, ze szczególnym naciskiem na aspekty dotyczące zdrowia i bezpieczeństwa, oraz aby wymogi szkoleniowe były regularnie aktualizowane w celu sprostania wyzwaniom związanym z innowacjami technologicznymi.

Artykuł 15

Konsultacje z użytkownikami portu i innymi zainteresowanymi stronami

1. Podmiot zarządzający portem konsultuje się, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, z użytkownikami portu w sprawie polityki pobierania opłat, w tym w przypadkach objętych art. 8. Takie konsultacje obejmują wszelkie istotne zmiany opłat za korzystanie z infrastruktury portowej oraz opłat z tytułu usług portowych w przypadkach, gdy operatorzy wewnętrzni świadczą usługi portowe w ramach obowiązków świadczenia usługi publicznej.

2. Podmiot zarządzający portem konsultuje się, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, z użytkownikami portu i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami w zasadniczych kwestiach w ramach jego kompetencji dotyczących:

- a) koordynacji usług portowych na terenie portu;
- b) środków służących poprawie połączeń z zapleczem, w tym środków służących rozwojowi i poprawie wydajności transportu kolejowego i śródlądowymi drogami wodnymi;
- c) efektywności procedur administracyjnych w porcie oraz środków służących ich uproszczeniu;
- d) kwestii środowiskowych;
- e) planowania przestrzennego; oraz
- f) środków służących zapewnieniu bezpieczeństwa na terenie portu, w tym, w stosownych przypadkach, zdrowia i bezpieczeństwa pracowników portowych.

3. Dostawcy usług portowych udostępniają użytkownikom portu odpowiednie informacje na temat charakteru i poziomu opłat z tytułu usług portowej.

4. Przy wykonywaniu swoich obowiązków na mocy niniejszego artykułu podmiot zarządzający portem i dostawcy usług portowych przestrzegają poufności szczególnie chronionych informacji handlowych.

Artykuł 16

Rozpatrywanie skarg

1. Każde państwo członkowskie zapewnia skuteczną procedurę rozpatrywania skarg wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia w jego portach morskich objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Skargi są rozpatrywane w sposób unikający konfliktu interesów i funkcjonalnie niezależny od jakiegokolwiek podmiotu zarządzającego portem i dostawców usług portowych. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny rozdział między funkcjami, z jednej strony, rozpatrywania skarg a, z drugiej strony, wykonywania prawa własności i zarządzania portami, świadczenia usług portowych i korzystania z portów. Skargi są rozpatrywane w sposób bezstronny i przejrzysty oraz z należytym poszanowaniem prawa do swobodnego prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Skargi składa się w państwie członkowskim portu, w którym spór ma domniemane źródło. Państwa członkowskie zapewniają, by użytkownicy portów i inne zainteresowane strony były informowane o tym, gdzie i jak składać skargi, oraz jakie organy są odpowiedzialne za rozpatrywanie skarg.
4. Organy odpowiedzialne za rozpatrywanie skarg współpracują, w stosownych przypadkach, w celu wzajemnej pomocy w sporach obejmujących strony mające siedzibę w różnych państwach członkowskich.
5. Organy odpowiedzialne za rozpatrywanie skarg mają, zgodnie z prawem krajowym, prawo wymagać od podmiotów zarządzających portami, dostawców usług portowych i użytkowników portu, aby przekazywali im informacje odnoszące się do skargi.
6. Organy odpowiedzialne za rozpatrywanie skarg mają, zgodnie z prawem krajowym, prawo do podejmowania decyzji, które są wiążące, z zastrzeżeniem kontroli sądowej, w stosownych przypadkach.
7. W terminie do dnia 24 marca 2019 r. państwa członkowskie informują Komisję o procedurze rozpatrywania skarg i wskazują organy, o których mowa w ust. 3, a następnie informują ją o wszelkich zmianach tych informacji. Komisja publikuje i regularnie uaktualnia takie informacje na swojej stronie internetowej.
8. Państwa członkowskie wymieniają się, w stosownych przypadkach, ogólnymi informacjami dotyczącymi stosowania niniejszego artykułu. Komisja wspiera tego rodzaju współpracę.

Artykuł 17

Odpowiednie organy

Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy portów i inne zainteresowane strony zostali poinformowani o odpowiednich organach, o których mowa w art. 11 ust. 5, art. 12 ust. 3 i art. 13 ust. 6. Państwa członkowskie informują również Komisję o tych organach do dnia 24 marca 2019 r., a następnie o wszelkich zmianach tych informacji. Komisja publikuje i regularnie uaktualnia takie informacje na swojej stronie internetowej.

Artykuł 18

Odwołania

1. Każda strona posiadająca uzasadniony interes ma prawo do odwołania się od decyzji lub indywidualnych środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia przez podmiot zarządzający portem, właściwy organ lub każdy inny odpowiedni organ krajowy. Organy odwoławcze są niezależne od zaangażowanych stron i mogą być sądami.
2. Jeżeli organ odwoławczy, o którym mowa w ust. 1, nie jest organem sądowym, podaje on uzasadnienie swoich decyzji na piśmie. Jego decyzje podlegają również kontroli ze strony sądu krajowego.

Artykuł 19

Sankcje

Państwa członkowskie określają zasady dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku naruszeń niniejszego rozporządzenia i przyjmują wszystkie środki niezbędne do zapewnienia ich wdrożenia. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych środkach Komisję w terminie do dnia 24 marca 2019 r. oraz niezwłocznie powiadamiają ją o wszystkich późniejszych zmianach ich dotyczących.

Artykuł 20

Sprawozdanie

Nie później niż w dniu 24 marca 2023 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat funkcjonowania i skutków niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie to uwzględnia wszelkie postępy poczynione w ramach komitetu sektorowego dialogu społecznego Unii w sprawie portów.

Artykuł 21

Środki przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do umów o świadczenie usługi portowej, które zostały zawarte przed dniem 15 lutego 2017 r. i mają ograniczony okres obowiązywania.

2. Umowy o świadczenie usługi portowej zawarte przed dniem 15 lutego 2017 r., które mają nieograniczony okres obowiązywania lub mają skutek podobny, muszą zostać zmienione w celu zapewnienia ich zgodności z wymogami niniejszego rozporządzenia w terminie do dnia 1 lipca 2025 r.

Artykuł 22

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie jest stosowane od dnia 24 marca 2019 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 lutego 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. BORG

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/353**z dnia 15 lutego 2017 r.****zastępujące załączniki A i B do rozporządzenia (UE) 2015/848 w sprawie postępowania upadłościowego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 81,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W załącznikach A i B do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 ⁽²⁾ wymieniono przyjęte w prawie krajowym państw członkowskich nazwy postępowań upadłościowych i zarządców, do których rozporządzenie to ma zastosowanie. Załącznik A zawiera wykazy postępowań upadłościowych, o których mowa w art. 2 pkt 4 tego rozporządzenia, a załącznik B zawiera wykazy zarządców, o których mowa w pkt 5 tego artykułu.
- (2) W dniu 4 grudnia 2015 r. Polska powiadomiła Komisję o zmianach, jakie należy wprowadzić w wykazach zamieszczonych w załącznikach A i B do rozporządzenia (UE) 2015/848. Zmiany te są zgodne z wymogami określonymi w tym rozporządzeniu.
- (3) Zgodnie z art. 3 i art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Zjednoczone Królestwo powiadomiło pismem z dnia 1 września 2016 r. o chęci uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia.
- (4) Zgodnie z art. 1 i 2 oraz art. 4a ust. 1 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (5) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki A i B do rozporządzenia (UE) 2015/848,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załączniki A i B do rozporządzenia (UE) 2015/848 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 grudnia 2016 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 23 stycznia 2017 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 19).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 26 czerwca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 lutego 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. BORG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK A

Postępowania upadłościowe, o których mowa w art. 2 pkt 4

BELGIQUE/BELGIË

- Het faillissement/La faillite,
- De gerechtelijke reorganisatie door een collectief akkoord/La réorganisation judiciaire par accord collectif,
- De gerechtelijke reorganisatie door een minnelijk akkoord/La réorganisation judiciaire par accord amiable,
- De gerechtelijke reorganisatie door overdracht onder gerechtelijk gezag/La réorganisation judiciaire par transfert sous autorité de justice,
- De collectieve schuldenregeling/Le règlement collectif de dettes,
- De vrijwillige vereffening/La liquidation volontaire,
- De gerechtelijke vereffening/La liquidation judiciaire,
- De voorlopige ontneming van beheer, bepaald in artikel 8 van de faillissementswet/Le dessaisissement provisoire, visé à l'article 8 de la loi sur les faillites,

БЪЛГАРИЯ

- Производство по несъстоятелност,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Konkurs,
- Reorganizace,
- Oddlužení,

DEUTSCHLAND

- Das Konkursverfahren,
- Das gerichtliche Vergleichsverfahren,
- Das Gesamtvollstreckungsverfahren,
- Das Insolvenzverfahren,

EESTI

- Pankrotimenetlus,
- Võlgade ümberkujundamise menetlus,

ÉIRE/IRELAND

- Compulsory winding-up by the court,
- Bankruptcy,
- The administration in bankruptcy of the estate of persons dying insolvent,
- Winding-up in bankruptcy of partnerships,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation of a court),
- Arrangements under the control of the court which involve the vesting of all or part of the property of the debtor in the Official Assignee for realisation and distribution,
- Examinership,
- Debt Relief Notice,
- Debt Settlement Arrangement,
- Personal Insolvency Arrangement,

ΕΛΛΑΔΑ

- Η πτώχευση,
- Η ειδική εκκαθάριση εν λειτουργία,
- Σχέδιο αναδιοργάνωσης,
- Απλοποιημένη διαδικασία επί πτωχεύσεων μικρού αντικειμένου,
- Διαδικασία εξυγίανσης,

ESPAÑA

- Concurso,
- Procedimiento de homologación de acuerdos de refinanciación,
- Procedimiento de acuerdos extrajudiciales de pago,
- Procedimiento de negociación pública para la consecución de acuerdos de refinanciación colectivos, acuerdos de refinanciación homologados y propuestas anticipadas de convenio,

FRANCE

- Sauvegarde,
- Sauvegarde accélérée,
- Sauvegarde financière accélérée,
- Redressement judiciaire,
- Liquidation judiciaire,

HRVATSKA

- Stečajni postupak,

ITALIA

- Fallimento,
- Concordato preventivo,
- Liquidazione coatta amministrativa,
- Amministrazione straordinaria,
- Accordi di ristrutturazione,
- Procedure di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore (accordo o piano),
- Liquidazione dei beni,

ΚΥΠΡΟΣ

- Υποχρεωτική εκκαθάριση από το Δικαστήριο,
- Εκούσια εκκαθάριση από μέλη,
- Εκούσια εκκαθάριση από πιστωτές
- Εκκαθάριση με την εποπτεία του Δικαστηρίου,
- Διάταγμα παραλαβής και πτώχευσης κατόπιν Δικαστικού Διατάγματος,
- Διαχείριση της περιουσίας προσώπων που απεβίωσαν αφερέγγυα,

LATVIJA

- Tiesiskās aizsardzības process,
- Juridiskās personas maksātnespējas process,
- Fiziskās personas maksātnespējas process,

LIETUVA

- Įmonės restruktūrizavimo byla,
- Įmonės bankroto byla,
- Įmonės bankroto procesas ne teismo tvarka,
- Fizinio asmens bankroto procesas,

LUXEMBOURG

- Faillite,
- Gestion contrôlée,
- Concordat préventif de faillite (par abandon d'actif),

- Régime spécial de liquidation du notariat,
- Procédure de règlement collectif des dettes dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Csődeljárás,
- Felszámolási eljárás,

MALTA

- Xoljiment,
- Amministrazzjoni,
- Stralċ volontarju mill-membri jew mill-kredituri,
- Stralċ mill-Qorti,
- Falliment f'każ ta' kummerċjant,
- Proċedura biex kumpanija tirkupra,

NEDERLAND

- Het faillissement,
- De surséance van betaling,
- De schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Das Konkursverfahren (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren ohne Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Sanierungsverfahren mit Eigenverwaltung (Insolvenzverfahren),
- Das Schuldenregulierungsverfahren,
- Das Abschöpfungsverfahren,
- Das Ausgleichsverfahren,

POLSKA

- Upadłość,
- Postępowanie o zatwierdzenie układu,
- Przyspieszone postępowanie układowe,
- Postępowanie układowe,
- Postępowanie sanacyjne,

PORTUGAL

- Processo de insolvência,
- Processo especial de revitalização,

ROMÂNIA

- Procedura insolvenței,
- Reorganizarea judiciară,
- Procedura falimentului,
- Concordatul preventiv,

SLOVENIJA

- Postopek preventivnega prestrukturiranja,
- Postopek prisilne poravnave,
- Postopek poenostavljene prisilne poravnave,
- Stečajni postopek: stečajni postopek nad pravno osebo, postopek osebnega stečaja in postopek stečaja zapuščine,

SLOVENSKO

- Konkurzné konanie,
- Reštrukturalizačné konanie,
- Oddĺženie,

SUOMI/FINLAND

- Konkurssi/konkurs,
- Yrityssaneeraus/företagssanering,
- Yksityishenkilön velkajärjestely/skuldsanering för privatpersoner,

SVERIGE

- Konkurs,
- Företagsrekonstruktion,
- Skuldsanering,

UNITED KINGDOM

- Winding-up by or subject to the supervision of the court,
- Creditors' voluntary winding-up (with confirmation by the court),
- Administration, including appointments made by filing prescribed documents with the court,
- Voluntary arrangements under insolvency legislation,
- Bankruptcy or sequestration.

ZAŁĄCZNIK B

Zarządcy, o których mowa w art. 2 pkt 5

BELGIQUE/BELGIË

- De curator/Le curateur,
- De gedelegeerd rechter/Le juge-délégué,
- De gerechtsmandataris/Le mandataire de justice,
- De schuldbemiddelaar/Le médiateur de dettes,
- De vereffenaar/Le liquidateur,
- De voorlopige bewindvoerder/L'administrateur provisoire,

БЪЛГАРИЯ

- Назначен предварително временен синдик,
- Временен синдик,
- (Постоянен) синдик,
- Служебен синдик,

ČESKÁ REPUBLIKA

- Insolvenční správce,
- Předběžný insolvenční správce,
- Oddělený insolvenční správce,
- Zvláštní insolvenční správce,
- Zástupce insolvenčního správce,

DEUTSCHLAND

- Konkursverwalter,
- Vergleichsverwalter,
- Sachwalter (nach der Vergleichsordnung),
- Verwalter,
- Insolvenzverwalter,
- Sachwalter (nach der Insolvenzordnung),
- Treuhänder,
- Vorläufiger Insolvenzverwalter,
- Vorläufiger Sachwalter,

EESTI

- Pankrotihaldur,
- Ajutine pankrotihaldur,
- Usaldusisik,

ÉIRE/IRELAND

- Liquidator,
- Official Assignee,
- Trustee in bankruptcy,
- Provisional Liquidator,
- Examiner,
- Personal Insolvency Practitioner,
- Insolvency Service,

ΕΛΛΑΔΑ

- Ο σύνδικος,
- Ο εισηγητής,
- Η επιτροπή των πιστωτών,
- Ο ειδικός εκκαθαριστής,

ESPAÑA

- Administrador concursal,
- Mediador concursal,

FRANCE

- Mandataire judiciaire,
- Liquidateur,
- Administrateur judiciaire,
- Commissaire à l'exécution du plan,

HRVATSKA

- Stečajni upravitelj,
- Privremeni stečajni upravitelj,
- Stečajni povjerenik,
- Povjerenik,

ITALIA

- Curatore,
- Commissario giudiziale,
- Commissario straordinario,
- Commissario liquidatore,
- Liquidatore giudiziale,
- Professionista nominato dal Tribunale,
- Organismo di composizione della crisi nella procedura di composizione della crisi da sovraindebitamento del consumatore,
- Liquidatore,

ΚΥΠΡΟΣ

- Εκκαθαριστής και Προσωρινός Εκκαθαριστής,
- Επίσημος Παραλήπτης,
- Διαχειριστής της Πτώχευσης,

LATVIJA

- Maksātnespējas procesa administrators,

LIETUVA

- Bankroto administratorius,
- Restruktūrizavimo administratorius,

LUXEMBOURG

- Le curateur,
- Le commissaire,
- Le liquidateur,
- Le conseil de gérance de la section d'assainissement du notariat,
- Le liquidateur dans le cadre du surendettement,

MAGYARORSZÁG

- Vagyongfelügyelő,
- Felszámoló,

MALTA

- Amministratur Provizorju,
- Riċevitur Uffiċjali,
- Stralċjarju,

- Manager Specjali,
- Kuraturi f'każ ta' proċeduri ta' falliment,
- Kontrollur Specjali,

NEDERLAND

- De curator in het faillissement,
- De bewindvoerder in de surséance van betaling,
- De bewindvoerder in de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen,

ÖSTERREICH

- Masseverwalter,
- Sanierungsverwalter,
- Ausgleichsverwalter,
- Besonderer Verwalter,
- Einstweiliger Verwalter,
- Sachwalter,
- Treuhänder,
- Insolvenzgericht,
- Konkursgericht,

POLSKA

- Syndyk,
- Nadzorca sądowy,
- Zarządca,
- Nadzorca układu,
- Tymczasowy nadzorca sądowy,
- Tymczasowy zarządca,
- Zarządca przymusowy,

PORTUGAL

- Administrador da insolvência,
- Administrador judicial provisório,

ROMÂNIA

- Practician în insolvență,
- Administrator concordatar,
- Administrator judiciar,
- Lichidator judiciar,

SLOVENIJA

- Upravitelj,

SLOVENSKO

- Predbežný správca,
- Správca,

SUOMI/FINLAND

- Pesähoitaja/boförvaltare,
- Selvittäjä/utredare,

SVERIGE

- Förvaltare,
- Rekonstruktör,

UNITED KINGDOM

- Liquidator,
 - Supervisor of a voluntary arrangement,
 - Administrator,
 - Official Receiver,
 - Trustee,
 - Provisional Liquidator,
 - Interim Receiver,
 - Judicial factor.”
-

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/354**z dnia 15 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/936 w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/936 ⁽²⁾ ustanawia wspólne reguły dotyczące przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu.
- (2) Uwolnienie więźniów politycznych w Republice Białorusi w dniu 22 sierpnia 2015 r. było ważnym krokiem, który – wraz z szeregiem pozytywnych inicjatyw podejmowanych przez Republikę Białorusi w ciągu ostatnich dwóch lat, takich jak wznowienie dialogu UE–Białoruś dotyczącego praw człowieka – przyczynił się do poprawy stosunków między Unią a Republiką Białorusi.
- (3) Podstawą stosunków UE–Białoruś powinny być wspólne wartości, w szczególności w odniesieniu do praw człowieka, demokracji i praworządności; należy przypomnieć, że obawy Unii w dalszym ciągu wzbudza sytuacja w zakresie praw człowieka w Republice Białorusi, a w szczególności w odniesieniu do takich kwestii, jak kara śmierci, która powinna zostać zniesiona.
- (4) Te pozytywne zmiany sytuacji politycznej między Unią a Republiką Białorusi powinny zostać uznane i doprowadzić do dalszej poprawy stosunków dwustronnych. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno uchylić autonomiczne kontyngenty przywozowe na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Republiki Białorusi, przewidziane w załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) 2015/936, bez uszczerbku dla możliwości wprowadzenia przez Unię kontyngentów w przyszłości, jeśli sytuacja w zakresie praw człowieka w Republice Białorusi uległaby poważnemu pogorszeniu.
- (5) Zniesienie autonomicznych kontyngentów przywozowych na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Republiki Białorusi oznacza, że kontyngenty dotyczące obrotu uszlachetniającego biernego nie będą już konieczne. W związku z tym art. 4 ust. 2 i rozdział V rozporządzenia (UE) 2015/936 wraz z załącznikiem V do tego rozporządzenia powinny zostać uchylone. Należy również odpowiednio zmienić art. 31 tego rozporządzenia dotyczący przyjmowania aktów delegowanych. Ograniczone wykorzystanie autonomicznych kontyngentów przywozowych i kontyngentów w zakresie uszlachetniania biernego na wyroby włókiennicze i odzieżowe pochodzące z Republiki Białorusi oznacza, że usunięcie tych kontyngentów miałooby ograniczony wpływ na handel unijny.
- (6) W celu skorygowania błędnych kodów Nomenklatury scalonej w kategoriach 12, 13, 18, 68, 78, 83 (Grupa II B), 67, 70, 94, 96 (Grupa III B) i 161 (Grupa V), należy zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) 2015/936.
- (7) W załącznikach II, III i IV do rozporządzenia (UE) 2015/936 powinna być użyta nazwa oficjalna Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej.
- (8) Aby ułatwić procedury administracyjne, okres ważności zezwoleń na przywóz określony w art. 21 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2015/936 powinien zostać wydłużony z sześciu do dziewięciu miesięcy,

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 lutego 2017 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/936 z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł dotyczących przywozu wyrobów włókienniczych z niektórych państw trzecich, nieobjętych umowami dwustronnymi, protokołami, innymi ustaleniami lub innymi szczegółowymi regułami Unii dotyczącymi przywozu (Dz.U. L 160 z 25.6.2015, s. 1).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) 2015/936 wprowadza się następujące zmiany:

1) uchyla się art. 4 ust. 2;

2) art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Okres ważności zezwoleń na przywóz wydanych przez właściwe organy państw członkowskich wynosi dziewięć miesięcy. Ten okres ważności może być zmieniany w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 30 ust. 3.”;

3) uchyla się rozdział V;

4) w art. 31 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 3, art. 13 i 35, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 20 lutego 2014 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 3, art. 5 ust. 2, art. 12 ust. 3, art. 13 i 35, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

5) art. 31 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 3 lub art. 12 ust. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o cztery miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;

6) w załączniku I sekcja A wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia, a załączniki II, III i IV zastępuje się tekstami zawartymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia;

7) uchyla się załącznik V.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 lutego 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. BORG

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I, II, III i IV do rozporządzenia (UE) 2015/936 wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I sekcja A otrzymuje brzmienie:

„A. WYROBY WŁÓKIENNICZE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

1. Bez uszczerbku dla reguł interpretacji Nomenklatury scalonej (CN) sposób sformułowania opisu wyrobów uważa się za mający jedynie charakter wskazówki, ponieważ wyroby objęte każdą kategorią są określone, w ramach niniejszego załącznika, przez kody CN. W przypadku gdy przed kodem CN znajduje się symbol »ex«, wyroby objęte każdą kategorią określane są według zakresu kodu CN oraz zakresu odpowiedniego opisu.
2. Odzież, która nie jest rozpoznawalna jako odzież dla mężczyzn lub chłopców lub jako odzież dla kobiet lub dziewcząt, jest klasyfikowana w ramach tej drugiej kategorii.
3. Wyrażenie »odzież niemowlęca« oznacza odzież do rozmiaru handlowego 86 włącznie.

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
GRUPA I A			
1	Przędza bawełniana, niepakowana do sprzedaży detalicznej		
	5204 11 00 5204 19 00 5205 11 00 5205 12 00 5205 13 00 5205 14 00 5205 15 10 5205 15 90 5205 21 00 5205 22 00 5205 23 00 5205 24 00 5205 26 00 5205 27 00 5205 28 00 5205 31 00 5205 32 00 5205 33 00 5205 34 00 5205 35 00 5205 41 00 5205 42 00 5205 43 00 5205 44 00 5205 46 00 5205 47 00 5205 48 00 5206 11 00 5206 12 00 5206 13 00 5206 14 00 5206 15 00 5206 21 00 5206 22 00 5206 23 00 5206 24 00 5206 25 00 5206 31 00 5206 32 00 5206 33 00 5206 34 00 5206 35 00 5206 41 00 5206 42 00 5206 43 00 5206 44 00 5206 45 00 ex 5604 90 90		
2	Tkaniny bawełniane, inne niż gaza, tkaniny петельkowe (frotté), taśmy tkane, tkaniny włosowe, tkaniny szenilowe, tiul oraz inne tkaniny sieciowe		
	5208 11 10 5208 11 90 5208 12 16 5208 12 19 5208 12 96 5208 12 99 5208 13 00 5208 19 00 5208 21 10 5208 21 90 5208 22 16 5208 22 19 5208 22 96 5208 22 99 5208 23 00 5208 29 00 5208 31 00 5208 32 16 5208 32 19 5208 32 96 5208 32 99 5208 33 00 5208 39 00 5208 41 00 5208 42 00 5208 43 00 5208 49 00 5208 51 00 5208 52 00 5208 59 10 5208 59 90 5209 11 00 5209 12 00 5209 19 00 5209 21 00 5209 22 00 5209 29 00 5209 31 00 5209 32 00 5209 39 00 5209 41 00 5209 42 00 5209 43 00 5209 49 00 5209 51 00 5209 52 00 5209 59 00 5210 11 00 5210 19 00 5210 21 00 5210 29 00 5210 31 00 5210 32 00 5210 39 00 5210 41 00 5210 49 00 5210 51 00 5210 59 00 5211 11 00 5211 12 00 5211 19 00 5211 20 00 5211 31 00 5211 32 00 5211 39 00 5211 41 00 5211 42 00 5211 43 00 5211 49 10 5211 49 90 5211 51 00 5211 52 00 5211 59 00 5212 11 10 5212 11 90 5212 12 10 5212 12 90 5212 13 10 5212 13 90 5212 14 10 5212 14 90 5212 15 10 5212 15 90 5212 21 10 5212 21 90 5212 22 10 5212 22 90 5212 23 10 5212 23 90 5212 24 10 5212 24 90 5212 25 10 5212 25 90 ex 5811 00 00 ex 6308 00 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
2 a)	Z czego: inne niż niebielone lub bielone		
	5208 31 00 5208 32 16 5208 32 19 5208 32 96 5208 32 99 5208 33 00 5208 39 00 5208 41 00 5208 42 00 5208 43 00 5208 49 00 5208 51 00 5208 52 00 5208 59 10 5208 59 90 5209 31 00 5209 32 00 5209 39 00 5209 41 00 5209 42 00 5209 43 00 5209 49 00 5209 51 00 5209 52 00 5209 59 00 5210 31 00 5210 32 00 5210 39 00 5210 41 00 5210 49 00 5210 51 00 5210 59 00 5211 31 00 5211 32 00 5211 39 00 5211 41 00 5211 42 00 5211 43 00 5211 49 10 5211 49 90 5211 51 00 5211 52 00 5211 59 00 5212 13 10 5212 13 90 5212 14 10 5212 14 90 5212 15 10 5212 15 90 5212 23 10 5212 23 90 5212 24 10 5212 24 90 5212 25 10 5212 25 90 ex 5811 00 00 ex 6308 00 00		
3	Tkaniny z włókien syntetycznych (nieciągłych lub odpadów) inne niż taśmy tkane, tkaniny włosowe (włączając tkaniny pętelkowe (frotté)) i tkaniny szenilowe		
	5512 11 00 5512 19 10 5512 19 90 5512 21 00 5512 29 10 5512 29 90 5512 91 00 5512 99 10 5512 99 90 5513 11 20 5513 11 90 5513 12 00 5513 13 00 5513 19 00 5513 21 00 5513 23 10 5513 23 90 5513 29 00 5513 31 00 5513 39 00 5513 41 00 5513 49 00 5514 11 00 5514 12 00 5514 19 10 5514 19 90 5514 21 00 5514 22 00 5514 23 00 5514 29 00 5514 30 10 5514 30 30 5514 30 50 5514 30 90 5514 41 00 5514 42 00 5514 43 00 5514 49 00 5515 11 10 5515 11 30 5515 11 90 5515 12 10 5515 12 30 5515 12 90 5515 13 11 5515 13 19 5515 13 91 5515 13 99 5515 19 10 5515 19 30 5515 19 90 5515 21 10 5515 21 30 5515 21 90 5515 22 11 5515 22 19 5515 22 91 5515 22 99 5515 29 00 5515 91 10 5515 91 30 5515 91 90 5515 99 20 5515 99 40 5515 99 80 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70 ex 6308 00 00		
3 a)	Z czego: inne niż niebielone lub bielone		
	5512 19 10 5512 19 90 5512 29 10 5512 29 90 5512 99 10 5512 99 90 5513 21 00 5513 23 10 5513 23 90 5513 29 00 5513 31 00 5513 39 00 5513 41 00 5513 49 00 5514 21 00 5514 22 00 5514 23 00 5514 29 00 5514 30 10 5514 30 30 5514 30 50 5514 30 90 5514 41 00 5514 42 00 5514 43 00 5514 49 00 5515 11 30 5515 11 90 5515 12 30 5515 12 90 5515 13 19 5515 13 99 5515 19 30 5515 19 90 5515 21 30 5515 21 90 5515 22 19 5515 22 99 ex 5515 29 00 5515 91 30 5515 91 90 5515 99 40 5515 99 80 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70 ex 6308 00 00		
GRUPA I B			
4	Koszule, T-shirty, bluzki i pulowery z kołnierzem polo lub golfem, z lekkiej i cienkiej dzianiny (inne niż z wełny lub cienkiej sierści zwierzęcej), podkoszulki i tym podobne wyroby z dzianin	6,48	154
	6105 10 00 6105 20 10 6105 20 90 6105 90 10 6109 10 00 6109 90 20 6110 20 10 6110 30 10	—	—

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
5	Bluzy, pulowery, bezrękawniki, kamizelki, blizniaki, swetry rozpinane, kaftaniki i bluzki (inne niż marynarki i żakiety), anoraki, wiatrówki, krótkie kurtki i tym podobne wyroby, z dzianin	4,53	221
	ex 6101 90 80 6101 20 90 6101 30 90 6102 10 90 6102 20 90 6102 30 90 6110 11 10 6110 11 30 6110 11 90 6110 12 10 6110 12 90 6110 19 10 6110 19 90 6110 20 91 6110 20 99 6110 30 91 6110 30 99	—	—
6	Męskie lub chłopięce tkane bryczesy, szorty inne niż strój kąpielowy i spodnie (włączając luźne); damskie lub dziewczęce spodnie tkane i spodnie luźne, z wełny, bawełny lub włókien chemicznych; części dolne dresów z podszewką, inne niż objęte kategorią 16 lub 29, z bawełny lub włókien chemicznych	1,76	568
	6203 41 10 6203 41 90 6203 42 31 6203 42 33 6203 42 35 6203 42 90 6203 43 19 6203 43 90 6203 49 19 6203 49 50 6204 61 10 6204 62 31 6204 62 33 6204 62 39 6204 63 18 6204 69 18 6211 32 42 6211 33 42 6211 42 42 6211 43 42	—	—
7	Damskie lub dziewczęce bluzki, koszule i bluzki koszulowe, nawet z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	5,55	180
	6106 10 00 6106 20 00 6106 90 10 6206 20 00 6206 30 00 6206 40 00	—	—
8	Koszule męskie lub chłopięce, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	4,60	217
	ex 6205 90 80 6205 20 00 6205 30 00	—	—
GRUPA II A			
9	Tkaniny ręcznikowe pętelkowe (frotté) i podobne tkaniny pętelkowe z bawełny; bielizna toaletowa i bielizna kuchenna, inna niż z dzianin; z tkanin ręcznikowych pętelkowych (frotté) i tkanin pętelkowych, z bawełny		
	5802 11 00 5802 19 00 ex 6302 60 00		
20	Bielizna pościelowa, inna niż z dzianin		
	6302 21 00 6302 22 90 6302 29 90 6302 31 00 6302 32 90 6302 39 90		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
22	Przędza z włókien syntetycznych odcinkowych lub odpadowych, niepakowana do sprzedaży detalicznej		
	5508 10 10 5509 11 00 5509 12 00 5509 21 00 5509 22 00 5509 31 00 5509 32 00 5509 41 00 5509 42 00 5509 51 00 5509 52 00 5509 53 00 5509 59 00 5509 61 00 5509 62 00 5509 69 00 5509 91 00 5509 92 00 5509 99 00		
22 a)	Z czego: przędza akrylowa		
	ex 5508 10 10 5509 31 00 5509 32 00 5509 61 00 5509 62 00 5509 69 00		
23	Przędza z włókien sztucznych odcinkowych lub odpadowych, niepakowana do sprzedaży detalicznej		
	5508 20 10 5510 11 00 5510 12 00 5510 20 00 5510 30 00 5510 90 00		
32	Tkaniny włosowe i szenilowe (inne niż tkaniny ręcznikowe pętelkowe (frotté) lub tkaniny pętelkowe z bawełny i taśmy tkane) oraz materiały włókiennicze igłowe, z wełny, bawełny lub chemicznych włókien tekstylnych		
	5801 10 00 5801 21 00 5801 22 00 5801 23 00 5801 26 00 5801 27 00 5801 31 00 5801 32 00 5801 33 00 5801 36 00 5801 37 00 5802 20 00 5802 30 00		
32 a)	Z czego: sztruks z bawełny		
	5801 22 00		
39	Bielizna stołowa, bielizna toaletowa i bielizna kuchenna, inna niż z dzianin, inna niż tkaniny ręcznikowe pętelkowe (frotté) i podobne tkaniny pętelkowe z bawełny		
	6302 51 00 6302 53 90 ex 6302 59 90 6302 91 00 6302 93 90 ex 6302 99 90		
GRUPA II B			
12	Rajstopy i trykoty, pończochy, skarpety, skarpetki, podkolanówki i podobne, z dzianin, inne niż dla niemowląt, w tym pończochy przeciwżyłakowe, inne niż wyroby należące do kategorii 70	24,3 pary	41
	ex 6115 10 10 6115 10 90 6115 22 00 6115 29 00 6115 30 11 6115 30 90 6115 94 00 6115 95 00 6115 96 10 6115 96 99 6115 99 00	—	—

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
13	Męskie lub chłopięce kalesony i majtki, damskie lub dziewczęce majtki i figi, z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	17	59
	6107 11 00 6107 12 00 6107 19 00 6108 21 00 6108 22 00 6108 29 00 ex 6212 10 10 ex 9619 00 50	—	—
14	Męskie lub chłopięce tkane palta, płaszcze przeciwdeszczowe i inne płaszcze, peleryny, z wełny, bawełny lub chemicznych włókien tekstylnych (inne niż parki) (należące do kategorii 21)	0,72	1389
	6201 11 00 ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6210 20 00	—	—
15	Damskie lub dziewczęce tkane palta, płaszcze przeciwdeszczowe i inne płaszcze, peleryny; żakiety, z wełny, bawełny i chemicznych włókien tekstylnych (inne niż parki) (należące do kategorii 21)	0,84	1190
	6202 11 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6204 31 00 6204 32 90 6204 33 90 6204 39 19 6210 30 00	—	—
16	Męskie lub chłopięce garnitury i komplety, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich; męskie lub chłopięce dresy z podszewką, pokryte z zewnątrz tym samym pojedynczym materiałem włókienniczym, z bawełny lub włókien chemicznych	0,80	1250
	6203 11 00 6203 12 00 6203 19 10 6203 19 30 6203 22 80 6203 23 80 6203 29 18 6203 29 30 6211 32 31 6211 33 31	—	—
17	Męskie lub chłopięce marynarki, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	1,43	700
	6203 31 00 6203 32 90 6203 33 90 6203 39 19	—	—
18	Męskie lub chłopięce koszulki trykotowe i pozostałe trykoty, kalesony, majtki, koszule nocne, piżamy, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, inne niż z dzianin		
	6207 11 00 6207 19 00 6207 21 00 6207 22 00 6207 29 00 6207 91 00 6207 99 10 6207 99 90		
	Damskie lub dziewczęce koszulki trykotowe i pozostałe trykoty, półhalki, halki, majtki, figi, koszule nocne, piżamy, peniuary, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, inne niż z dzianin		
	6208 11 00 6208 19 00 6208 21 00 6208 22 00 6208 29 00 6208 91 00 6208 92 00 6208 99 00 ex 6212 10 10 ex 9619 00 50		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
19	Chusteczki do nosa, inne niż z dzianin	59	17
	6213 20 00 ex 6213 90 00	—	—
21	Parki; anoraki, wiatrówki, krótkie kurtki i tym podobne wyroby, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych; górne części dresów z podszewką, inne niż należące do kategorii 16 lub 29, z bawełny lub włókien chemicznych	2,3	435
	ex 6201 12 10 ex 6201 12 90 ex 6201 13 10 ex 6201 13 90 6201 91 00 6201 92 00 6201 93 00 ex 6202 12 10 ex 6202 12 90 ex 6202 13 10 ex 6202 13 90 6202 91 00 6202 92 00 6202 93 00 6211 32 41 6211 33 41 6211 42 41 6211 43 41	—	—
24	Męskie lub chłopięce koszule nocne, piżamy, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, z dzianin	3,9	257
	6107 21 00 6107 22 00 6107 29 00 6107 91 00 ex 6107 99 00	—	—
	Damskie lub dziewczęce koszule nocne, piżamy, peniuary, płaszcze kąpielowe, szlafroki i podobne artykuły, z dzianin	—	—
	6108 31 00 6108 32 00 6108 39 00 6108 91 00 6108 92 00 ex 6108 99 00	—	—
26	Damskie lub dziewczęce suknie, z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	3,1	323
	6104 41 00 6104 42 00 6104 43 00 6104 44 00 6204 41 00 6204 42 00 6204 43 00 6204 44 00	—	—
27	Damskie lub dziewczęce spódnice, włącznie ze spódnico-spodniami	2,6	385
	6104 51 00 6104 52 00 6104 53 00 6104 59 00 6204 51 00 6204 52 00 6204 53 00 6204 59 10	—	—
28	Spodnie, spodnie na szelkach i z karczkiem typu ogrodniczeki, bryczesy i szorty (inne niż strój kąpielowy), z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	1,61	620
	6103 41 00 6103 42 00 6103 43 00 ex 6103 49 00 6104 61 00 6104 62 00 6104 63 00 ex 6104 69 00	—	—

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
29	Damskie lub dziewczęce kostiumy i komplety, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich; damskie lub dziewczęce dresy z podszewką, pokryte z zewnątrz tym samym materiałem włókienniczym, z bawełny lub włókien chemicznych	1,37	730
	6204 11 00 6204 12 00 6204 13 00 6204 19 10 6204 21 00 6204 22 80 6204 23 80 6204 29 18 6211 42 31 6211 43 31	—	—
31	Biustonosze, tkane lub z dzianin	18,2	55
	ex 6212 10 10 6212 10 90	—	—
68	Odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt, z wyłączeniem rękawiczek, mitenek i rękawic z jednym palcem dla niemowląt, należących do kategorii 10 i 87, oraz pończochy, skarpety i podkolanówki dla niemowląt, inne niż z dzianin, należące do kategorii 88		
	6111 90 19 6111 20 90 6111 30 90 ex 6111 90 90 ex 6209 90 10 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 90 ex 9619 00 50		
73	Dresy z dzianiny; z wełny, bawełny lub chemicznych włókien tekstylnych	1,67	600
	6112 11 00 6112 12 00 6112 19 00	—	—
76	Męskie lub chłopięce ubiory robocze, inne niż z dzianin		
	6203 22 10 6203 23 10 6203 29 11 6203 32 10 6203 33 10 6203 39 11 6203 42 11 6203 42 51 6203 43 11 6203 43 31 6203 49 11 6203 49 31 6211 32 10 6211 33 10		
	Damskie lub dziewczęce fartuszki, kitle, fartuchy i inne ubiory robocze, inne niż z dzianin		
	6204 22 10 6204 23 10 6204 29 11 6204 32 10 6204 33 10 6204 39 11 6204 62 11 6204 62 51 6204 63 11 6204 63 31 6204 69 11 6204 69 31 6211 42 10 6211 43 10		
77	Ubiory narciarskie, inne niż z dzianin		
	ex 6211 20 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
78	Odzież, inna niż z dzianin, z wyłączeniem wyrobów odzieżowych należących do kategorii 6, 7, 8, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 26, 27, 29, 68, 72, 76 oraz 77		
	6203 41 30 6203 42 59 6203 43 39 6203 49 39 6204 61 85 6204 62 59 6204 62 90 6204 63 39 6204 63 90 6204 69 39 6204 69 50 6210 40 00 6210 50 00 6211 32 90 6211 33 90 ex 6211 39 00 6211 42 90 6211 43 90 ex 6211 49 00 ex 9619 00 50		
83	Palta, marynarki i inna odzież, w tym ubiory narciarskie, z dzianin, z wyłączeniem wyrobów odzieżowych należących do kategorii 4, 5, 7, 13, 24, 26, 27, 28, 68, 69, 72, 73, 74, 75		
	ex 6101 90 20 6101 20 10 6101 30 10 6102 10 10 6102 20 10 6102 30 10 6103 31 00 6103 32 00 6103 33 00 ex 6103 39 00 6104 31 00 6104 32 00 6104 33 00 ex 6104 39 00 6112 20 00 6113 00 90 6114 20 00 6114 30 00 ex 6114 90 00 ex 9619 00 50		
GRUPA III A			
33	Tkaniny z przędzy z włókna ciągłego syntetycznego, wykonane z pasków lub tym podobnych, z polietylenu lub polipropylenu, o szerokości mniejszej niż 3 m		
	5407 20 11		
	Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, nie z dzianin, wykonane z pasków lub tym podobnych		
	6305 32 19 6305 33 90		
34	Tkaniny z przędzy z włókna ciągłego syntetycznego, wykonane z pasków lub tym podobnych, z polietylenu lub polipropylenu, o szerokości 3 m lub większej		
	5407 20 19		
35	Tkaniny z włókien ciągłych syntetycznych, inne niż do wyrobu opon z kategorii 114		
	5407 10 00 5407 20 90 5407 30 00 5407 41 00 5407 42 00 5407 43 00 5407 44 00 5407 51 00 5407 52 00 5407 53 00 5407 54 00 5407 61 10 5407 61 30 5407 61 50 5407 61 90 5407 69 10 5407 69 90 5407 71 00 5407 72 00 5407 73 00 5407 74 00 5407 81 00 5407 82 00 5407 83 00 5407 84 00 5407 91 00 5407 92 00 5407 93 00 5407 94 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
35 a)	Z czego: inne niż niebielone lub bielone		
	ex 5407 10 00 ex 5407 20 90 ex 5407 30 00 5407 42 00 5407 43 00 5407 44 00 5407 52 00 5407 53 00 5407 54 00 5407 61 30 5407 61 50 5407 61 90 5407 69 90 5407 72 00 5407 73 00 5407 74 00 5407 82 00 5407 83 00 5407 84 00 5407 92 00 5407 93 00 5407 94 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		
36	Tkaniny z włókien ciągłych sztucznych, inne niż do wyrobu opon z kategorii 114		
	5408 10 00 5408 21 00 5408 22 10 5408 22 90 5408 23 00 5408 24 00 5408 31 00 5408 32 00 5408 33 00 5408 34 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		
36 a)	Z czego: inne niż niebielone lub bielone		
	ex 5408 10 00 5408 22 10 5408 22 90 5408 23 00 5408 24 00 5408 32 00 5408 33 00 5408 34 00 ex 5811 00 00 ex 5905 00 70		
37	Tkaniny z włókien odcinkowych sztucznych		
	5516 11 00 5516 12 00 5516 13 00 5516 14 00 5516 21 00 5516 22 00 5516 23 10 5516 23 90 5516 24 00 5516 31 00 5516 32 00 5516 33 00 5516 34 00 5516 41 00 5516 42 00 5516 43 00 5516 44 00 5516 91 00 5516 92 00 5516 93 00 5516 94 00 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70		
37 a)	Z czego: inne niż niebielone lub bielone		
	5516 12 00 5516 13 00 5516 14 00 5516 22 00 5516 23 10 5516 23 90 5516 24 00 5516 32 00 5516 33 00 5516 34 00 5516 42 00 5516 43 00 5516 44 00 5516 92 00 5516 93 00 5516 94 00 ex 5803 00 90 ex 5905 00 70		
38 A	Syntetyczna tkanina zasłonowa z dzianin, w tym tkanina na firanki		
	6005 31 10 6005 32 10 6005 33 10 6005 34 10 6006 31 10 6006 32 10 6006 33 10 6006 34 10		
38 B	Firany siatkowe, inne niż z dzianin		
	ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
40	Tkane zasłony (włącznie z draperiami, firankami, lambrekinami okiennymi i łózkowymi oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrza), inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych		
	ex 6303 91 00 ex 6303 92 90 ex 6303 99 90 6304 19 10 ex 6304 19 90 6304 92 00 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00		
41	Przędza z włókna ciągłego syntetycznego, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż pojedyncza nitka nieteksturowana, nieskręcana lub o skręcie nieprzekraczającym 50 skrętów na metr		
	5401 10 12 5401 10 14 5401 10 16 5401 10 18 5402 11 00 5402 19 00 5402 20 00 5402 31 00 5402 32 00 5402 33 00 5402 34 00 5402 39 00 5402 44 00 5402 48 00 5402 49 00 5402 51 00 5402 52 00 5402 59 10 5402 59 90 5402 61 00 5402 62 00 5402 69 10 5402 69 90 ex 5604 90 10 ex 5604 90 90		
42	Przędza z włókien ciągłych chemicznych, niepakowana do sprzedaży detalicznej		
	5401 20 10		
	Przędza z włókien sztucznych; przędza z włókien ciągłych sztucznych, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż nitka pojedyncza nieskręcana z włókna wiskozowego lub o skręcie nieprzekraczającym 250 skrętów na metr oraz pojedyncza nitka nieteksturowana z octanu celulozy		
	5403 10 00 5403 32 00 ex 5403 33 00 5403 39 00 5403 41 00 5403 42 00 5403 49 00 ex 5604 90 10		
43	Przędza z włókna ciągłego chemicznego, przędza z włókien odcinkowych sztucznych, przędza bawełniana, pakowana do sprzedaży detalicznej		
	5204 20 00 5207 10 00 5207 90 00 5401 10 90 5401 20 90 5406 00 00 5508 20 90 5511 30 00		
46	Owca lub jagnięca wełna zgrzebna lub czesana lub inna cienka sierść zwierzęca		
	5105 10 00 5105 21 00 5105 29 00 5105 31 00 5105 39 00		
47	Przędza z owczej lub jagnięcej wełny zgrzebnej (przędza wełniana) lub ze zgrzebnej cienkiej sierści zwierzęcej, niepakowana do sprzedaży detalicznej		
	5106 10 10 5106 10 90 5106 20 10 5106 20 91 5106 20 99 5108 10 10 5108 10 90		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
48	Przędza z owczej lub jagnięcej wełny czesanej (przędza czesankowa) lub z czesanej cienkiej sierści zwierzęcej, niepakowana do sprzedaży detalicznej		
	5107 10 10 5107 10 90 5107 20 10 5107 20 30 5107 20 51 5107 20 59 5107 20 91 5107 20 99 5108 20 10 5108 20 90		
49	Przędza z owczej lub jagnięcej wełny lub z czesanej cienkiej sierści zwierzęcej, pakowana do sprzedaży detalicznej		
	5109 10 10 5109 10 90 5109 90 00		
50	Tkaniny z owczej lub jagnięcej wełny lub z cienkiej sierści zwierzęcej		
	5111 11 00 5111 19 00 5111 20 00 5111 30 10 5111 30 80 5111 90 10 5111 90 91 5111 90 98 5112 11 00 5112 19 00 5112 20 00 5112 30 10 5112 30 80 5112 90 10 5112 90 91 5112 90 98		
51	Bawełna, zgrzeblona lub czesana		
	5203 00 00		
53	Gaza bawełniana		
	5803 00 10		
54	Włókna odcinkowe sztuczne, w tym odpadowe, zgrzeblone, czesane lub przerobione w inny sposób do przędzenia		
	5507 00 00		
55	Włókna odcinkowe syntetyczne, w tym odpadowe, zgrzeblone, czesane lub przerobione w inny sposób do przędzenia		
	5506 10 00 5506 20 00 5506 30 00 5506 90 00		
56	Przędza z włókien odcinkowych syntetycznych (w tym odpadowych), pakowana do sprzedaży detalicznej		
	5508 10 90 5511 10 00 5511 20 00		
58	Dywany, wykładziny podłogowe i dywaniki, węzłkowe (nawet gotowe)		
	5701 10 10 5701 10 90 5701 90 10 5701 90 90		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
59	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, inne niż dywany należące do kategorii 58		
	5702 10 00 5702 31 10 5702 31 80 5702 32 10 5702 32 90 ex 5702 39 00 5702 41 10 5702 41 90 5702 42 10 5702 42 90 ex 5702 49 00 5702 50 10 5702 50 31 5702 50 39 ex 5702 50 90 5702 91 00 5702 92 10 5702 92 90 ex 5702 99 00 5703 10 00 5703 20 12 5703 20 18 5703 20 92 5703 20 98 5703 30 12 5703 30 18 5703 30 82 5703 30 88 5703 90 20 5703 90 80 5704 10 00 5704 90 00 5705 00 30 ex 5705 00 80		
60	Tkaniny dekoracyjne ręcznie tkane typu gobeliny, Flanders, Aubusson, Beauvais i podobne oraz tkaniny dekoracyjne haftowane na kanwie (na przykład małym ścięciem lub ścięciem krzyżowym) i podobne, wykonane ręcznie		
	5805 00 00		
61	Taśmy tkane oraz taśmy składające się z osnowy bez wątku, połączone za pomocą kleju (bolducs), inne niż etykiety i podobne artykuły należące do kategorii 62 Tkaniny elastyczne oraz pasmanterie (nie z dzianin), wykonane z materiałów włókienniczych złożonych z nici gumowej		
	ex 5806 10 00 5806 20 00 5806 31 00 5806 32 10 5806 32 90 5806 39 00 5806 40 00		
62	Przędza szenilowa (włącznie z przędzą szenilową kosmykową), przędza rdzeniowa (inna niż przędza metalizowana i przędza rdzeniowa z włosia końskiego)		
	5606 00 91 5606 00 99		
	Tiul i pozostałe wyroby sieciowe, z wyłączeniem tkanych i dzianych, koronki wykonane ręcznie lub maszynowo, w sztukach, w paskach lub w postaci motywów		
	5804 10 10 5804 10 90 5804 21 10 5804 21 90 5804 29 10 5804 29 90 5804 30 00		
	Etykiety, odznaki i podobne artykuły z materiałów włókienniczych, niehaftowane, w sztukach, paskach lub wykrojone do kształtu lub wymiaru, tkane		
	5807 10 10 5807 10 90		
	Plecionki i ozdobne pasmanterie w sztukach; frędzle, pompony i podobne artykuły		
	5808 10 00 5808 90 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
	Hafty w sztukach, paskach lub motywach		
	5810 10 10 5810 10 90 5810 91 10 5810 91 90 5810 92 10 5810 92 90 5810 99 10 5810 99 90		
63	Dzianiny z włókien syntetycznych zawierające 5 % masy lub więcej przędzy elastomerowej oraz dzianiny zawierające 5 % masy lub więcej nitki gumowej		
	5906 91 00 ex 6002 40 00 6002 90 00 ex 6004 10 00 6004 90 00		
	Koronka raszłowa oraz tkaniny o długim włosie z włókien syntetycznych		
	ex 6001 10 00 6003 30 10 6005 31 50 6005 32 50 6005 33 50 6005 34 50		
65	Dzianiny, inne niż te należące do kategorii 38 A i 63, z wełny, bawełny lub włókien chemicznych		
	5606 00 10 ex 6001 10 00 6001 21 00 6001 22 00 ex 6001 29 00 6001 91 00 6001 92 00 ex 6001 99 00 ex 6002 40 00 6003 10 00 6003 20 00 6003 30 90 6003 40 00 ex 6004 10 00 6005 90 10 6005 21 00 6005 22 00 6005 23 00 6005 24 00 6005 31 90 6005 32 90 6005 33 90 6005 34 90 6005 41 00 6005 42 00 6005 43 00 6005 44 00 6006 10 00 6006 21 00 6006 22 00 6006 23 00 6006 24 00 6006 31 90 6006 32 90 6006 33 90 6006 34 90 6006 41 00 6006 42 00 6006 43 00 6006 44 00		
66	Pledy i koce, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych		
	6301 10 00 6301 20 90 6301 30 90 ex 6301 40 90 ex 6301 90 90		
GRUPA III B			
10	Rękawiczki, mitenki i rękawice z jednym palcem, z dzianin	17 par	59
	6111 90 11 6111 20 10 6111 30 10 ex 6111 90 90 6116 10 20 6116 10 80 6116 91 00 6116 92 00 6116 93 00 6116 99 00		
67	Dodatki odzieżowe z dzianin inne niż dla niemowląt; wszelkiego rodzaju bielizna z dzianin używana w gospodarstwie domowym; zasłony (włącznie z draperiami) i firanki, lambrekiny okienne lub łózkowe oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz z dzianin; koce i pledy z dzianin, inne artykuły z dzianin, włącznie z częściami odzieży lub dodatków odzieżowych		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
	5807 90 90 6113 00 10 6117 10 00 6117 80 10 6117 80 80 6117 90 00 6301 20 10 6301 30 10 6301 40 10 6301 90 10 6302 10 00 6302 40 00 ex 6302 60 00 6303 12 00 6303 19 00 6304 11 00 6304 91 00 ex 6305 20 00 6305 32 11 ex 6305 32 90 6305 33 10 ex 6305 39 00 ex 6305 90 00 6307 10 10 6307 90 10 ex 9619 00 40 ex 9619 00 50		
67 a)	Z czego: worki i torby w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, wykonane z pasków polietylenowych lub polipropylenowych		
	6305 32 11 6305 33 10		
69	Damskie i dziewczęce półhalki i halki, z dzianin	7,8	128
	6108 11 00 6108 19 00		
70	Rajstopy i trykoty z włókien syntetycznych, o masie liniowej nitki pojedynczej mniejszej niż 67 decyteków (6,7 teksta)	30,4 pary	33
	ex 6115 10 10 6115 21 00 6115 30 19		
	Damskie wyroby pończosznice pełnej długości z włókien syntetycznych		
	ex 6115 10 10 6115 96 91		
72	Stroje kąpielowe z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	9,7	103
	6112 31 10 6112 31 90 6112 39 10 6112 39 90 6112 41 10 6112 41 90 6112 49 10 6112 49 90 6211 11 00 6211 12 00		
74	Damskie lub dziewczęce kostiumy i komplety z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich	1,54	650
	6104 13 00 6104 19 20 ex 6104 19 90 6104 22 00 6104 23 00 6104 29 10 ex 6104 29 90		
75	Męskie lub chłopięce garnitury i komplety z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych, z wyłączeniem ubiorów narciarskich	0,80	1 250
	6103 10 10 6103 10 90 6103 22 00 6103 23 00 6103 29 00		
84	Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych		
	6214 20 00 6214 30 00 6214 40 00 ex 6214 90 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
85	Krawaty, muszki i fulary, inne niż z dzianin; z wełny, bawełny lub włókien chemicznych	17,9	56
	6215 20 00 6215 90 00		
86	Gorsety, pasy gorsetowe, pasy do pończoch, szelki, podwiązki i podobne artykuły oraz części tych artykułów, nawet z dzianin	8,8	114
	6212 20 00 6212 30 00 6212 90 00		
87	Rękawice, mitenki i rękawice z jednym palcem, nie z dzianin		
	ex 6209 90 10 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 90 6216 00 00		
88	Pończochy, skarpety i podkolanówki, nie z dzianin; inne dodatki odzieżowe, części odzieży lub dodatków odzieżowych, inne niż dla niemowląt, inne niż z dzianin		
	ex 6209 90 10 ex 6209 20 00 ex 6209 30 00 ex 6209 90 90 6217 10 00 6217 90 00		
90	Szpagat, powrozy, linki i liny z włókien syntetycznych, plecione lub nie		
	5607 41 00 5607 49 11 5607 49 19 5607 49 90 5607 50 11 5607 50 19 5607 50 30 5607 50 90		
91	Namioty		
	6306 22 00 6306 29 00		
93	Worki i torby z tkanin, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, inne niż wykonane z pasków polietylenowych lub polipropylenowych		
	ex 6305 20 00 ex 6305 32 90 ex 6305 39 00		
94	Wata z materiałów włókienniczych i artykuły z niej; włókna tekstylne o długości nieprzekraczającej 5 mm (kosmyki), pył oraz węzły i pęczki, tekstylne		
	5601 21 10 5601 21 90 5601 22 10 5601 22 90 5601 29 00 5601 30 00 9619 00 30		
95	Filc i artykuły z niego, nawet impregnowane lub powleczone, inne niż pokrycia podłogowe		
	5602 10 19 5602 10 31 ex 5602 10 38 5602 10 90 5602 21 00 ex 5602 29 00 5602 90 00 ex 5807 90 10 ex 5905 00 70 6210 10 10 6307 90 91		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
96	Włókniny i artykuły z włókien, nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane		
	5603 11 10 5603 11 90 5603 12 10 5603 12 90 5603 13 10 5603 13 90 5603 14 10 5603 14 90 5603 91 10 5603 91 90 5603 92 10 5603 92 90 5603 93 10 5603 93 90 5603 94 10 5603 94 90 ex 5807 90 10 ex 5905 00 70 6210 10 92 6210 10 98 ex 6301 40 90 ex 6301 90 90 6302 22 10 6302 32 10 6302 53 10 6302 93 10 6303 92 10 6303 99 10 ex 6304 19 90 ex 6304 93 00 ex 6304 99 00 ex 6305 32 90 ex 6305 39 00 6307 10 30 6307 90 92 ex 6307 90 98 ex 9619 00 40 ex 9619 00 50		
97	Sieci i siatki wykonane ze szpagatu, powrozu lub linki oraz gotowe sieci rybackie z przędzy, szpagatu, powrozu lub linki		
	5608 11 20 5608 11 80 5608 19 11 5608 19 19 5608 19 30 5608 19 90 5608 90 00		
98	Inne artykuły wykonane z przędzy, szpagatu, powrozu, liny lub linki, inne niż materiały włókiennicze, artykuły wykonane z takich tkanin oraz artykuły należące do kategorii 97		
	5609 00 00 5905 00 10		
99	Tekstylia powleczone żywicą naturalną lub substancją skrobiową, w rodzaju stosowanych do opraw książek lub podobnych; kalka techniczna płócienna; płótno malarskie zagruntowane; bukram i podobne tekstylia usztywniane, w rodzaju stosowanych do formowania stożków kapeluszy		
	5901 10 00 5901 90 00		
	Linoleum, nawet cięte do kształtu; pokrycia podłogowe składające się z powłoki lub pokrycia nałożonego na podkład włókienniczy, nawet cięte do kształtu		
	5904 10 00 5904 90 00		
	Tekstylia gumowane, nie z dzianin, z wyłączeniem stosowanych do wyrobu opon		
	5906 10 00 5906 99 10 5906 99 90		
	Tekstylia w inny sposób impregnowane lub powleczone; płótna pomalowane będące dekoracjami teatralnymi, tła studyjne (prospekty), inne niż należące do kategorii 100		
	5907 00 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
100	Tekstylia impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane preparatami z pochodnych celulozy lub z innych tworzyw sztucznych		
	5903 10 10 5903 10 90 5903 20 10 5903 20 90 5903 90 10 5903 90 91 5903 90 99		
101	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, inne niż z włókien syntetycznych		
	ex 5607 90 90		
109	Brezenty, żagle, markizy i zasłony przeciwsłoneczne		
	6306 12 00 6306 19 00 6306 30 00		
110	Tkane materace nadmuchiwane		
	6306 40 00		
111	Wypożyczenie kempingowe, tkane, inne niż materace nadmuchiwane i namioty		
	6306 90 00		
112	Inne gotowe artykuły włókiennicze tkane, z wyłączeniem należących do kategorii 113 i 114		
	6307 20 00 ex 6307 90 98		
113	Ścierki do podłogi, ścierki do naczyń i ścierki do kurzu, inne niż z dzianin		
	6307 10 90		
114	Tkaniny i artykuły do użytku technicznego		
	5902 10 10 5902 10 90 5902 20 10 5902 20 90 5902 90 10 5902 90 90 5908 00 00 5909 00 10 5909 00 90 5910 00 00 5911 10 00 ex 5911 20 00 5911 31 11 5911 31 19 5911 31 90 5911 32 11 5911 32 19 5911 32 90 5911 40 00 5911 90 10 5911 90 90		
GRUPA IV			
115	Przędza lniana lub przędza z ramii		
	5306 10 10 5306 10 30 5306 10 50 5306 10 90 5306 20 10 5306 20 90 5308 90 12 5308 90 19		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
117	Tkaniny lniane lub tkaniny z ramii		
	5309 11 10 5309 11 90 5309 19 00 5309 21 00 5309 29 00 5311 00 10 ex 5803 00 90 5905 00 30		
118	Bielizna stołowa, bielizna do celów toaletowych i kuchennych lniana lub z włókna ramii, inna niż z dzianin		
	6302 29 10 6302 39 20 6302 59 10 ex 6302 59 90 6302 99 10 ex 6302 99 90		
120	Zasłony (włącznie z draperiami), firanki, lambrekiny okienne i łóżkowe oraz pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz, nie z dzianin; z lnu lub ramii		
	ex 6303 99 90 6304 19 30 ex 6304 99 00		
121	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, z lnu lub ramii		
	ex 5607 90 90		
122	Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, używane, z lnu, inne niż z dzianin		
	ex 6305 90 00		
123	Tkaniny włosowe i tkaniny szenilowe z lnu lub ramii, inne niż taśmy tkane		
	5801 90 10 ex 5801 90 90		
	Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne z lnu lub ramii, inne niż z dzianin		
	ex 6214 90 00		
GRUPA V			
124	Syntetyczne włókna odcinkowe		
	5501 10 00 5501 20 00 5501 30 00 5501 40 00 5501 90 00 5503 11 00 5503 19 00 5503 20 00 5503 30 00 5503 40 00 5503 90 00 5505 10 10 5505 10 30 5505 10 50 5505 10 70 5505 10 90		
125 A	Przędza z włókna ciągłego syntetycznego, niepakowana do sprze- daży detalicznej, inna niż przędza należąca do kategorii 41		
	5402 45 00 5402 46 00 5402 47 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
125 B	Monofilament (przędza jednowłókowa), pasek (sztuczna słoma i podobne) oraz imitacja katgut z materiałów syntetycznych		
	5404 11 00 5404 12 00 5404 19 00 5404 90 10 5404 90 90 ex 5604 90 10 ex 5604 90 90		
126	Włókna odcinkowe sztuczne		
	5502 00 10 5502 00 40 5502 00 80 5504 10 00 5504 90 00 5505 20 00		
127 A	Przędza z włókna ciągłego sztucznego, niepakowana do sprzedaży detalicznej, inna niż przędza należąca do kategorii 42		
	5403 31 00 ex 5403 32 00 ex 5403 33 00		
127 B	Monofilament (przędza jednowłókowa), pasek (sztuczna słoma i podobne) oraz imitacja katgut z materiałów włókienniczych sztucznych		
	5405 00 00 ex 5604 90 90		
128	Gruba sierść zwierzęca, zgrzebna lub czesana		
	5105 40 00		
129	Przędza z grubej sierści zwierzęcej lub przędza z włosia końskiego		
	5110 00 00		
130 A	Przędza jedwabna inna niż nitka wyczeskowa z odpadów jedwabiu		
	5004 00 10 5004 00 90 5006 00 10		
130 B	Przędza jedwabna inna niż należąca do kategorii 130 A; jelita jedwabnika		
	5005 00 10 5005 00 90 5006 00 90 ex 5604 90 90		
131	Przędza z pozostałych włókien tekstylnych roślinnych		
	5308 90 90		
132	Przędza papierowa		
	5308 90 50		
133	Przędza z konopi siewnych		
	5308 20 10 5308 20 90		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
134	Przędza metalizowana		
	5605 00 00		
135	Tkaniny z grubej sierści zwierzęcej lub włosia końskiego		
	5113 00 00		
136	Tkaniny jedwabne lub z odpadów jedwabiu		
	5007 10 00 5007 20 11 5007 20 19 5007 20 21 5007 20 31 5007 20 39 5007 20 41 5007 20 51 5007 20 59 5007 20 61 5007 20 69 5007 20 71 5007 90 10 5007 90 30 5007 90 50 5007 90 90 5803 00 30 ex 5905 00 90 ex 5911 20 00		
137	Tkaniny włosowe, tkaniny szenilowe i taśmy tkane z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu		
	ex 5801 90 90 ex 5806 10 00		
138	Tkaniny z przędzy papierowej oraz inne włókna tekstylne inne niż z ramii		
	5311 00 90 ex 5905 00 90		
139	Tkaniny z nitką metalową lub z przędzy metalizowanej		
	5809 00 00		
140	Tkaniny z dzianin; z materiałów włókienniczych innych niż wełna lub cienka sierść zwierzęca, bawełna lub włókna chemiczne		
	ex 6001 10 00 ex 6001 29 00 ex 6001 99 00 6003 90 00 6005 90 90 6006 90 00		
141	Pledy i koce z materiałów włókienniczych innych niż wełna lub cienka sierść zwierzęca, bawełna lub włókna chemiczne		
	ex 6301 90 90		
142	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze z sizalu, z pozostałych włókien z rodziny Agave lub z konopi manilskich		
	ex 5702 39 00 ex 5702 49 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00 ex 5705 00 80		
144	Filc z grubej sierści zwierzęcej		
	ex 5602 10 38 ex 5602 29 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
145	Szpagat, powrozy, linki i liny, plecione lub nie, z manili (konopi manilskich) lub z konopi siewnych		
	ex 5607 90 20 ex 5607 90 90		
146 A	Szpagat do wiązania lub belowania do maszyn rolniczych, z sizalu lub z pozostałych włókien z rodziny Agave		
	ex 5607 21 00		
146 B	Szpagat, powrozy, linki i liny z sizalu lub z pozostałych włókien z rodziny Agave, inne niż wyroby należące do kategorii 146 A		
	ex 5607 21 00 5607 29 00		
146 C	Szpagat, powrozy, linki i liny, nawet plecione lub oplatane, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303		
	ex 5607 90 20		
147	Odpady jedwabiu (włącznie z kokonami nienadającymi się do motania), odpady przędzy i szarpanka rozwłókniona, inne niż niezgrzeblone ani nieczesane		
	ex 5003 00 00		
148 A	Przędza z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303		
	5307 10 00 5307 20 00		
148 B	Przędza z włókna kokosowego		
	5308 10 00		
149	Tkaniny z juty lub z pozostałych włókien łykowych, o szerokości większej niż 150 cm		
	5310 10 90 ex 5310 90 00		
150	Tkaniny z juty lub z pozostałych włókien łykowych, o szerokości nie większej niż 150 cm; worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, inne niż używane		
	5310 10 10 ex 5310 90 00 5905 00 50 6305 10 90		
151 A	Pokrycia podłogowe z włókna kokosowego		
	5702 20 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
151 B	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, inne niż igłowe lub flokowane		
	ex 5702 39 00 ex 5702 49 00 ex 5702 50 90 ex 5702 99 00		
152	Filc igłowany z juty lub z pozostałych włókien łykowych, nieimpregnowany ani niepowleczoney, inny niż pokrycia podłogowe		
	5602 10 11		
153	Używane worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów, z juty lub z pozostałych włókien łykowych, objętych pozycją nr 5303		
	6305 10 10		
154	Kokony jedwabników nadające się do motania		
	5001 00 00		
	Jedwab surowy (nieskręcany)		
	5002 00 00		
	Odpady jedwabiu (włącznie z kokonami nienadającymi się do motania), odpady przędzy i szarpanka rozwłókniona, niezgrzebne ani nieczesane		
	ex 5003 00 00		
	Wełna niezgrzebna ani nieczesana		
	5101 11 00 5101 19 00 5101 21 00 5101 29 00 5101 30 00		
	Cienka lub gruba sierść zwierzęca, niezgrzebna ani nieczesana		
	5102 11 00 5102 19 10 5102 19 30 5102 19 40 5102 19 90 5102 20 00		
	Odpady wełny lub cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej, włącznie z odpadami przędzy, ale z wyłączeniem szarpanki rozwłóknionej		
	5103 10 10 5103 10 90 5103 20 00 5103 30 00		
	Szarpanka rozwłókniona z wełny lub z cienkiej lub z grubej sierści zwierzęcej		
	5104 00 00		
	Len surowy lub obrobiony, ale nieprzędzony; pakuły i odpady lnu (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)		
	5301 10 00 5301 21 00 5301 29 00 5301 30 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
	Ramia i pozostałe włókna tekstylne roślinne, surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły, wyczeski i odpady, inne niż włókna kokosowe i manila		
	5305 00 00		
	Bawełna, niezgrzebna ani nieczesana		
	5201 00 10 5201 00 90		
	Odpady bawełniane (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)		
	5202 10 00 5202 91 00 5202 99 00		
	Konopie siewne (<i>Cannabis sativa</i> L.), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady konopi siewnych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)		
	5302 10 00 5302 90 00		
	Manila (konopie manilskie lub <i>Musa Textilis</i> Nee), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady manili (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)		
	5305 00 00		
	Juta lub pozostałe włókna łykowe (z wyłączeniem lnu, konopi siewnych i ramii), surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady juty lub innych włókien łykowych (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)		
	5303 10 00 5303 90 00		
	Pozostałe włókna tekstylne roślinne, surowe lub przerobione, ale nieprzędzone: pakuły i odpady takich włókien (włącznie z odpadami przędzy i szarpanką rozwłóknioną)		
	5305 00 00		
156	Damskie i dziewczęce bluzki i pulowery z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu		
	6106 90 30 ex 6110 90 90		
157	Odzież z dzianin, inna niż należąca do kategorii od 1 do 123 i 156		
	ex 6101 90 20 ex 6101 90 80 6102 90 10 6102 90 90 ex 6103 39 00 ex 6103 49 00 ex 6104 19 90 ex 6104 29 90 ex 6104 39 00 6104 49 00 ex 6104 69 00 6105 90 90 6106 90 50 6106 90 90 ex 6107 99 00 ex 6108 99 00 6109 90 90 6110 90 10 ex 6110 90 90 ex 6111 90 90 ex 6114 90 00		

Kategoria	Opis Kod CN 2016	Tabela równoważności	
		sztuk/kg	g/sztukę
159	Suknie, bluzki i bluzki koszulowe, nie z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu		
	6204 49 10 6206 10 00		
	Szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i podobne, nie z dzianin; z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu		
	6214 10 00		
	Krawaty, muszki i fulary z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu		
	6215 10 00		
160	Chusteczki do nosa z jedwabiu lub z odpadów jedwabiu		
	ex 6213 90 00		
161	Odzież, nie z dzianin, inna niż należąca do kategorii od 1 do 123 i do kategorii 159		
	6201 19 00 6201 99 00 6202 19 00 6202 99 00 6203 19 90 6203 29 90 6203 39 90 6203 49 90 6204 19 90 6204 29 90 6204 39 90 6204 49 90 6204 59 90 6204 69 90 6205 90 10 ex 6205 90 80 6206 90 10 6206 90 90 ex 6211 20 00 ex 6211 39 00 ex 6211 49 00 ex 9619 00 50		
163	Gaza i artykuły z gazy pakowane do postaci lub w opakowania do sprzedaży detalicznej		
	3005 90 31"		

2) załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Wykaz państw, o których mowa w art. 2

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna”;

3) załącznik III otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

Roczne unijne limity ilościowe, o których mowa w art. 3 ust. 1

KOREAŃSKA REPUBLIKA LUDOWO-DEMOKRATYCZNA

Kategoria	Jednostka	Ilość
1	tony	128
2	tony	153
3	tony	117
4	1 000 sztuk	289
5	1 000 sztuk	189
6	1 000 sztuk	218

Kategoria	Jednostka	Ilość
7	1 000 sztuk	101
8	1 000 sztuk	302
9	tony	71
12	1 000 par	1 308
13	1 000 sztuk	1 509
14	1 000 sztuk	154
15	1 000 sztuk	175
16	1 000 sztuk	88
17	1 000 sztuk	61
18	tony	61
19	1 000 sztuk	411
20	tony	142
21	1 000 sztuk	3 416
24	1 000 sztuk	263
26	1 000 sztuk	176
27	1 000 sztuk	289
28	1 000 sztuk	286
29	1 000 sztuk	120
31	1 000 sztuk	293
36	tony	96
37	tony	394
39	tony	51
59	tony	466
61	tony	40
68	tony	120
69	1 000 sztuk	184
70	1 000 sztuk	270
73	1 000 sztuk	149
74	1 000 sztuk	133
75	1 000 sztuk	39

Kategoria	Jednostka	Ilość
76	tony	120
77	tony	14
78	tony	184
83	tony	54
87	tony	8
109	tony	11
117	tony	52
118	tony	23
142	tony	10
151 A	tony	10
151 B	tony	10
161	tony	152"

4) załącznik IV otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IV

o którym mowa w art. 3 ust. 3

(Opisy wyrobów z kategorii wymienionych w niniejszym załączniku znajdują się w załączniku I sekcja A)

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

Kategorie:	10, 22, 23, 32, 33, 34, 35, 38, 40, 41, 42, 49, 50, 53, 54, 55, 58, 62, 63, 65, 66, 67, 72, 84, 85, 86, 88, 90, 91, 93, 97, 99, 100, 101, 111, 112, 113, 114, 120, 121, 122, 123, 124, 130, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 140, 141, 145, 146 A, 146B, 146C, 149, 150, 153, 156, 157, 159, 160"
------------	--

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/355**z dnia 15 lutego 2017 r.****w sprawie pewnych procedur dotyczących stosowania Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Układ o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony ⁽²⁾, (zwany dalej „Układem”) został podpisany dnia 27 października 2015 r. Układ wszedł w życie z dniem 1 kwietnia 2016 r.
- (2) Należy określić zasady dotyczące wdrażania pewnych postanowień Układu, jak również procedury przyjmowania szczegółowych zasad dotyczących wdrażania.
- (3) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania Układu należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽³⁾. Zgodnie z tym rozporządzeniem procedura sprawdzająca ma zastosowanie w szczególności do przyjmowania aktów wykonawczych dotyczących wspólnej polityki handlowej. W uzasadnionych przypadkach może mieć jednak zastosowanie procedura doradcza. W przypadkach gdy w Układzie przewidziano – w wyjątkowych i poważnych okolicznościach – możliwość stosowania doraźnych środków niezbędnych do zaradzenia sytuacji, Komisja powinna natychmiast przyjmować takie akty wykonawcze. Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli w uzasadnionych przypadkach związanych ze środkami dotyczącymi produktów rolnych i produktów rybołówstwa jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (4) Układ stanowi, że pewne produkty rolne i produkty rybołówstwa pochodzące z Kosowa mogą być przywożone do Unii przy zastosowaniu obniżonych stawek celnych w granicach określonych kontyngentów taryfowych. Konieczne jest zatem ustanowienie przepisów regulujących zarządzanie tymi kontyngentami taryfowymi i ich przegląd w celu umożliwienia ich dokładnej oceny.
- (5) W przypadku konieczności wprowadzenia środków ochrony handlu należy je przyjąć zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 ⁽⁴⁾, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 ⁽⁵⁾ lub, w zależności od przypadku, z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 ⁽⁶⁾.

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244(1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 lutego 2017 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 16.3.2016, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu (Dz.U. L 83 z 27.3.2015, s. 16).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55).

- (6) Jeżeli państwo członkowskie powiadomi Komisję o możliwym przypadku nadużycia finansowego lub braku współpracy administracyjnej, zastosowanie powinny mieć odpowiednie przepisy Unii, w szczególności rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 ⁽¹⁾.
- (7) Niniejsze rozporządzenie zawiera środki wykonawcze dotyczące Układu, a zatem powinno być stosowane od dnia wejścia w życie Układu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie określa zasady i procedury dotyczące przyjęcia szczegółowych zasad wdrażania pewnych postanowień Układu o stabilizacji i stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Kosowem *, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”).

Artykuł 2

Koncesje na ryby i produkty rybołówstwa

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wdrażania art. 31 Układu dotyczące kontyngentów taryfowych na przywóz ryb i produktów rybołówstwa w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Obniżenie stawek celnych

1. Z zastrzeżeniem ust. 2, preferencyjne stawki celne zaokrągla się w dół, do pierwszego miejsca po przecinku.
2. Za stawkę preferencyjną uznaje się całkowite zwolnienie, jeżeli wynik obliczenia preferencyjnej stawki celnej zgodnie z ust. 1 odpowiada wartościom podanym poniżej:
 - a) 1 % lub mniej w przypadku opłat celnych naliczanych *ad valorem*;
 - b) 1 EUR lub mniej w przypadku stawki kwotowej cła specyficznego.

Artykuł 4

Dostosowania techniczne

Komisja przyjmuje w drodze aktów wykonawczych zmiany i dostosowania techniczne przepisów przyjętych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, konieczne w związku ze zmianą kodów nomenklatury scalonej i podpodziałów Zintegrowanej Taryfy Wspólnot Europejskich lub wynikające z zawarcia między Unią a Kosowem nowych lub zmienionych umów, protokołów, wymiany listów lub innych aktów. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Ogólna klauzula ochronna

W przypadku potrzeby zastosowania środka, o którym mowa w art. 43 Układu, Komisja przyjmuje ten środek w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, o ile art. 43 Układu nie przewiduje inaczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

* Użycie tej nazwy nie wpływa na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244(1999) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie deklaracji niepodległości Kosowa.

Artykuł 6

Klauzula niedoboru

W przypadku potrzeby zastosowania środka, o którym mowa w art. 44 Układu, Komisja przyjmuje ten środek w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Wyjątkowe i poważne okoliczności

W przypadku wystąpienia wyjątkowych i poważnych okoliczności w rozumieniu art. 43 ust. 5 lit. b) i art. 44 ust. 4 Układu, Komisja może podjąć środki mające natychmiastowe zastosowanie przewidziane w art. 43 i 44 Układu, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Klauzula ochronna dotycząca produktów rolnych i produktów rybołówstwa

1. Niezależnie od procedur przewidzianych w art. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy w odniesieniu do produktów rolnych i produktów rybołówstwa Unia musi zastosować środek, o którym mowa w art. 34 lub 43 Układu, Komisja podejmuje decyzję w sprawie koniecznych środków na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, po zastosowaniu, w stosowanych przypadkach, procedury przekazania sprawy przewidzianej w art. 43 Układu. Środki te przyjmowane są przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

W przypadku należycie uzasadnionej szczególnie pilnej potrzeby, łącznie z przypadkiem, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 12 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy Komisja otrzyma od państwa członkowskiego wniosek, o którym mowa w ust. 1, podejmuje stosowną decyzję w terminie:

- a) trzech dni roboczych od dnia otrzymania wniosku, w przypadku gdy nie ma zastosowania procedura przekazania sprawy przewidziana w art. 43 Układu; lub
- b) trzech dni roboczych od upływu trzydziestodniowego terminu, o którym mowa w art. 43 ust. 5 lit. a) Układu, w przypadku gdy ma zastosowanie procedura przekazania sprawy przewidziana w art. 43 Układu.

Komisja powiadamia Radę o środkach, w sprawie których podjęła decyzję.

Artykuł 9

Dumping i subsydia

W przypadku praktyk, które mogą spowodować zastosowanie przez Unię środków, o których mowa w art. 42 ust. 2 Układu, decyzję w sprawie wprowadzenia środków antydumpingowych lub wyrównawczych przyjmuje się zgodnie z przepisami ustanowionymi odpowiednio w rozporządzeniu (UE) 2016/1036 i rozporządzeniu (UE) 2016/1037.

Artykuł 10

Konkurencja

1. W przypadku praktyk, które Komisja uznaje za niezgodne z art. 75 Układu, po zbadaniu sprawy z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, podejmuje ona decyzję o zastosowaniu odpowiedniego środka przewidzianego w art. 75 Układu.

Środki przewidziane w art. 75 ust. 9 Układu są przyjmowane w przypadkach dotyczących pomocy zgodnie z procedurami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2016/1037.

2. W przypadku praktyk, które mogą prowadzić do zastosowania przez Kosowo wobec Unii środków na podstawie art. 75 Układu, po zbadaniu sprawy Komisja podejmuje decyzję w sprawie zgodności tych praktyk z zasadami określonymi w Układzie. W razie konieczności Komisja podejmuje stosowne decyzje na podstawie kryteriów wynikających ze stosowania art. 101, 102 i 107 Traktatu.

*Artykuł 11***Nadużycia finansowe lub brak współpracy administracyjnej**

1. Jeżeli Komisja na podstawie informacji dostarczonych przez państwo członkowskie lub z własnej inicjatywy stwierdzi, że spełnione są warunki określone w art. 48 Układu, niezwłocznie:

- a) informuje o tym Parlament Europejski i Radę; oraz
- b) powiadamia o swoich ustaleniach Komitet Stabilizacji i Stowarzyszenia, przekazując równocześnie obiektywne informacje stanowiące podstawę tych ustaleń, a także rozpoczyna konsultacje w ramach Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia.

2. Zawiadomienia na mocy art. 48 ust. 5 Układu są publikowane przez Komisję w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Komisja może zdecydować, w drodze aktów wykonawczych, o tymczasowym zawieszeniu odpowiedniego preferencyjnego traktowania produktów, zgodnie z art. 48 ust. 4 Układu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 12***Procedura komitetowa**

1. Na użytek art. 2, 4 i 11 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet Kodeksu Celnego ustanowiony na mocy art. 285 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. Na użytek art. 5–8 niniejszego rozporządzenia Komisję wspomaga Komitet ds. Środków Ochronnych ustanowiony na mocy art. 3 rozporządzenia Rady (UE) 2015/478. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 8 ust. 1–4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

*Artykuł 13***Powiadamianie**

Komisja, działając w imieniu Unii, odpowiada za powiadamianie odpowiednio Rady Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz Komitetu Stabilizacji i Stowarzyszenia zgodnie z wymogami określonymi w Układzie.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się ze skutkiem od dnia 1 kwietnia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 lutego 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. BORG

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

ZMIANY DO ZAŁĄCZNIKÓW DO KONWENCJI Z LUGANO Z DNIA 30 PAŹDZIERNIKA 2007 R.

Zgodnie z dwoma notyfikacjami – z dnia 11 kwietnia 2016 r. i z dnia 27 maja 2016 r. – złożonymi przez będącą depozytariuszem Szwajcarię, w tekście załączników I–IV i IX wprowadza się następujące zmiany:

[Załącznik I

Przepisy jurysdykcyjne, o których mowa w artykule 3 ustęp 2 i artykule 4 ustęp 2 konwencji, są następujące:

- w Republice Czeskiej: ustawa nr 91/2012 – Prawo prywatne międzynarodowe (*Zákon o mezinárodním právu soukromém*), w szczególności jej artykuł 6,
- w Estonii: artykuł 86 (jurysdykcja w zakresie lokalizacji majątku) Kodeksu postępowania cywilnego (*Tsiviilkohtumenetluse seadustik*), w zakresie, w jakim roszczenie jest niepowiązane z przedmiotowym majątkiem danej osoby; artykuł 100 (wniosek w sprawie zakończenia stosowania warunków standardowych) Kodeksu postępowania cywilnego, w zakresie, w jakim powództwo zostanie wniesione w sądzie, który ma właściwość miejscową odnośnie do zastosowanego warunku standardowego,
- na Cyprze: artykuł 21 ustawy o sądach, ustawa 14/60,
- na Łotwie: artykuł 27 ustęp 2 i artykuł 28 ustępy 3, 5, 6 i 9 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Civilprocesa likums*),
- na Litwie: artykuł 783 ustęp 3, artykuł 787 i artykuł 789 ustęp 3 Kodeksu postępowania cywilnego (*Civilinio proceso kodeksas*),
- w Portugalii: artykuł 63 ustęp 1 Kodeksu postępowania cywilnego (*Código de Processo Civil*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca siedziby oddziału, agencji lub innego zakładu (jeżeli siedziba ta znajduje się w Portugalii), w przypadku gdy stroną pozwaną jest administracja centralna (jeżeli ma ona siedzibę w innym państwie), oraz artykuł 10 Kodeksu postępowania w sprawach pracowniczych (*Código de Processo do Trabalho*), w zakresie, w jakim może on obejmować nadzwyczajne podstawy jurysdykcji, takie jak sądy właściwe dla miejsca, w którym powód ma miejsce zamieszkania, w postępowaniach dotyczących indywidualnych umów o pracę wszczętych przez pracownika przeciwko pracodawcy,
- w Rumunii: artykuły 1065–1081 w tytule I „Międzynarodowa jurysdykcja sądów rumuńskich” w księdze VII „Międzynarodowe postępowanie cywilne” ustawy nr 134/2010 w sprawie Kodeksu postępowania cywilnego.

Wpis dotyczący Belgii w załączniku I należy usunąć.

[Załącznik II

Wniosek, o którym mowa w artykule 39 konwencji, można złożyć do następujących sądów albo innych właściwych organów:]

- w Republice Czeskiej: *okresní soud*,
- na Węgrzech: *törvényszék székhelyén működő járásbíróság*, a w Budapeszcie: *Budai Központi Kerületi Bíróság*,
- w Portugalii: *instâncias centrais de competência especializada cível*, *instâncias locais*, *secção competência genérica* lub *secção cível*, jeżeli taka istnieje w *tribunais de comarca*. W przypadku obowiązków alimentacyjnych względem dziecka (w wieku poniżej 18 lat lub starszego) oraz w przypadku obowiązków alimentacyjnych między małżonkami: *secções de família e menores das instâncias centrais* lub, gdy takie nie istnieją, *secções de competência genérica* lub *secção cível*, jeżeli taka istnieje w *instâncias locais*. W przypadku innych obowiązków alimentacyjnych wynikających z innych stosunków rodzinnych, filiacji lub powinowactwa: *secções de competência genérica* lub *secção cível*, jeżeli taka istnieje w *instâncias locais*,
- w Szwecji: *tingsrätt*,
- w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii i w Walii – High Court of Justice lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – Family Court, po przekazaniu przez Secretary of State,

[Załącznik III]

Środki zaskarżenia, o których mowa w artykule 43 ustęp 2 konwencji, można wnosić do następujących sądów:]

- w Republice Czeskiej: *okresní soud*,
- na Węgrzech: *törvényszék székhelyén működő járásbíróság* (w Budapeszcie: *Budai Központi Kerületi Bíróság*); środek zaskarżenia rozpatruje *törvényszék* (w Budapeszcie: *Fővárosi Törvényszék*),
- na Malcie: *Qorti ta' l-Appell* zgodnie z procedurą odwoławczą ustanowioną w *Kodiċi ta' Organizzazzjoni u Proċedura Ċivili – Kap. 12* lub – w przypadku orzeczeń w sprawach o roszczenia alimentacyjne – *rikors ġuramentat* przed *Prim' Awla tal-Qorti Ċivili jew il-Qorti tal-Maġistrati ta' Ghawdex fil-gurisdizzjoni superjuri tagħha*,
- w Szwecji: *tingsrätt*,
- w Zjednoczonym Królestwie:
 - a) w Anglii i w Walii – High Court of Justice lub – w przypadku orzeczeń w sprawach alimentacyjnych – Family Court,

[Załącznik IV]

Środki zaskarżenia możliwe do wniesienia na mocy artykułu 44 konwencji są następujące:]

- w Irlandii: środek zaskarżenia dotyczący kwestii prawnych wnoszony do Court of Appeal,
- w Republice Czeskiej: *dovolání*, *žaloba na obnovu řízení* oraz *žaloba pro zmatečnost*,
- na Łotwie: środek zaskarżenia do *Augstākā tiesa* za pośrednictwem *Apgabaltiesa*,
- w Rumunii: *recursul*,
- w Szwecji: środek zaskarżenia wnoszony do *hovrätt* oraz *Högsta domstolen*,

[Załącznik IX]

Państwa i przepisy, o których mowa w artykule II Protokołu 1, są następujące:]

- Chorwacja: artykuł 211 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Zakon o parničnom postupku*),
 - Łotwa: artykuły 75, 78, 79, 80 i 81 ustawy o postępowaniu cywilnym (*Civilprocesa likums*) dotyczące przypozwania,
-

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniającego i uchylającego niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”)

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 84 z dnia 31 marca 2016 r.)

1. Strona 39, art. 14 ust. 1 lit. c) ppkt (i) tiret drugie:

zamiast:

„(...) w odniesieniu do czynności wymienionych w art. 61, art. 65 ust. 1 lit. a), b), e), f) oraz i), art. 70 ust. 1, art. 79 i 80 oraz art. 81 ust. 1 i 2 oraz (...)”,

powinno być:

„(...) w odniesieniu do czynności wymienionych w art. 61, art. 65 ust. 1 lit. a), b), e), f) oraz i), art. 70 ust. 1, art. 79, 80, 81 i 82 oraz (...)”.

2. Strona 103, art. 149 ust. 1 lit. b):

zamiast:

„b) określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 125 ust. 2, art. 131 ust. 1, art. 135, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 138 ust. 4, art. 139 ust. 4 i art. 140;”,

powinno być:

„b) określone w aktach delegowanych przyjętych na podstawie art. 125 ust. 2, art. 131 ust. 1, art. 135, art. 136 ust. 2, art. 137 ust. 2, art. 138 ust. 3, art. 139 ust. 4 i art. 140;”.

3. Strona 134, art. 209, tytuł:

zamiast:

„Obowiązki podmiotów dotyczące zapewnienia, aby innym zwierzętom wodnym towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt, oraz uprawnienia wykonawcze”,

powinno być:

„Obowiązki podmiotów dotyczące zapewnienia, aby innym zwierzętom wodnym towarzyszyło świadectwo zdrowia zwierząt”.

4. Strona 138, art. 219 ust. 1 lit. a):

zamiast:

„(...) i z przepisami przyjętymi na podstawie art. 211 i art. 214 ust. 2 zwierzętom wodnym (...)”,

powinno być:

„(...) i z przepisami przyjętymi na podstawie art. 211 i 214 zwierzętom wodnym (...)”.

5. Strona 138, art. 219 ust. 1 lit. b):

zamiast:

„(...) jeżeli są one przemieszczane z obszaru objętego ograniczeniami, o czym mowa w art. 208 ust. 2 lit. a);”,

powinno być:

„(...) jeżeli są one przemieszczane z obszaru objętego ograniczeniami, o czym mowa w art. 208 ust. 2;”.

6. Strona 140, art. 223 ust. 1 lit. b) ppkt (i):

zamiast:

„(...) art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 63 ust. 1, art. 65 ust. 1 lit. c), (...)”,

powinno być:

„(...) art. 61 ust. 1 lit. a), art. 62 ust. 1, art. 65 ust. 1 lit. c), (...)”.

7. Strona 164, art. 264 ust. 3:

zamiast:

„3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w: art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 2 i 4, art. 14 ust. 3, (...), art. 42 ust. 6, art. 47, art. 48 ust. 3, (...), art. 109 ust. 2, art. 118 i 119, art. 122 ust. 1 i 2, (...), art. 161 ust. 6, art. 162 ust. 4, art. 163 ust. 5 (...)”,

powinno być:

„3. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w: art. 3 ust. 5, art. 5 ust. 2 i 4, art. 14 ust. 3, (...), art. 42 ust. 6, art. 47 ust. 1, art. 48 ust. 3, (...), art. 109 ust. 2, art. 118 ust. 1 i 2, art. 119 ust. 1, art. 122 ust. 1 i 2, (...), art. 161 ust. 6, art. 162 ust. 3 i 4, art. 163 ust. 5 (...)”.

8. Strona 167, art. 271 ust. 2 akapit drugi:

zamiast:

„(...) oraz aktów wykonawczych przewidzianych w art. 118 niniejszego rozporządzenia.”,

powinno być:

„(...) oraz aktów wykonawczych przewidzianych w art. 120 niniejszego rozporządzenia.”.

9. Strona 168, art. 274:

zamiast:

„(...) Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w (...) art. 122 ust. 2, oraz (...) art. 239 ust. 1 oraz (...)”,

powinno być:

„(...) Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w (...) art. 122 ust. 1, oraz (...) art. 239 ust. 2 oraz (...)”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL